

CURATORS' NETWORK 02

POWERLESS OR POWERFUL

CURATORS > Corina Bucea
/ Hilde de Bruijn / Liviana
Dan / Luigi Fassi / Nathalie
Hartjes / Karol Hordziej /
Lara Khaldi / Hyun Jeung
Kim / Andrea Loebel /
Sören Meschede / Anca
Mihuleț / Borbála Szalai
/ Jürgen Tabor / Raluca
Voinea / Daria Ghiu /

ARTISTS > Maria-Luiza
Alecsandru / Apparatus
22 / Dragoș Bădiță /

Zoltan Bela / Alexandra
Bodea / Irina Botea /
Ştefan Botez / Simion
Cernica / Radu Cioca /
Coate-Goale / Cristina
Curcan / Carmen Dobre
/ Mirela Ivanciu / Olivia
Mihăltianu / Sebastian
Moldovan / Sorin Oncu
/ Daniela Pălimariu /
Lea Rasovszky / Arnold
Schlachter / Mircea
Stănescu

CURATORS' NETWORK SIBIU

Staff / Echipă:

Liviana Dan
Oana Iordan
Anca Mihuleț
Iris Ordean
Alina Rădulescu

Web:

animo.es

CATALOGUE / CATALOG

Edited by / Editat de:

The Contemporary Art Gallery of
the Brukenthal National Museum
Galeria de Artă Contemporană a
Muzeului Național Brukenthal

Translation / Traducere:

Laura Balomiri

Layout:

Chris Balthes

Printing / Tipar:

Tipografia Honterus

© of the images /

imagini:

the artists / artiștii

© of the texts /

texte:

the authors / autorii

Members / Membri

HABLA REN

FUNDACJA
SZTUKI
ZUAL
NYC

KUNSTHALLE EXNERGASSE | WUK

Main sponsor / Sponsor principal

This project has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

Acest proiect a fost finanțat cu sprijinul Comisiei Europene. Această publicație reflectă doar punctul de vedere al autorului, și Comisia Europeană nu își asumă nici o responsabilitate pentru utilizarea informației prezentate în publicație.

CURATORS'
NETWORK 02

CONTENT /
CONȚINUT

INTRODUCTION /
INTRODUCERE

9

ARTISTS /
ARTIȘTI

15

CURATORS /
CURATORI

57

POWERLESS OR POWERFUL

A curatorial discussion around the display of contemporary art in a classical museum

June 18 – 24, 2012

The Contemporary Art Gallery of the Brukenthal National Museum

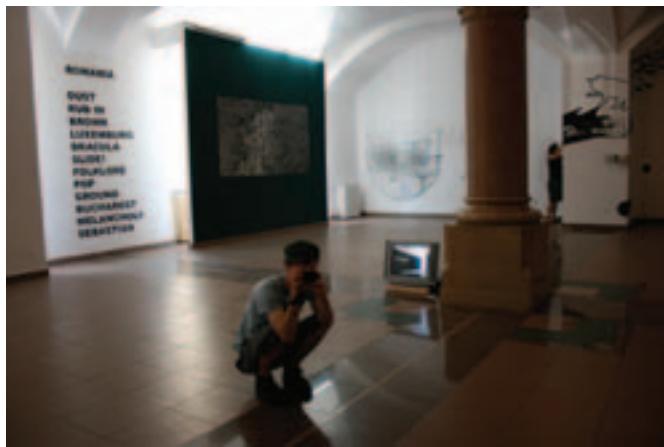
6 Tribunei Street, Sibiu, Romania

Curators' Network is a curatorial network initiated in 2011 by five non-profit organizations in Europe: The Hablar en Arte Association in Madrid (ES), The Foundation for Visual Arts in Krakow (PL), Kunsthalle Exnergasse in Vienna (AT), The Contemporary Art Gallery of the Brukenthal National Museum in Sibiu (RO), and The Studio of Young Artists in Budapest (HU). The second Curators' Network meeting after the one that took place in Madrid last year will be held in Sibiu, a city in central Romania with a conservative approach to the role of museums in organizing culture ever since the late 18th century, when the Brukenthal art collection took shape. Further meetings are scheduled to take place in Krakow (September 2012), Budapest (October 2012), and Vienna (January 2013). The Contemporary Art Gallery of the Brukenthal National Museum was officially opened in 2007; the main focus of the gallery is to debate such topics as museum and institution critique, the new theories of landscape or the interpretation of arts history, often connecting the contemporary art exhibitions to the

Brukenthal Collection (Samuel von Brukenthal, the founder of the collection, having himself collected contemporary art in the 18th century), with emphasis on drawing, video and installation. The Curators' Network meeting in Sibiu will try to debate upon the fine lines between administrative decisions, institutional pressure, and curatorial perspectives with regard to the display of contemporary art in a classical museum. There are some questions that need to be asked – should there be a negotiation between the museum, the curators and the special setting that contemporary art requires? To what extent is it ethically acceptable to constantly question the limits of the institution and how exactly can one trace the limits of an institution? It would be important for curators to be supported by institutions, networks, or powerful strategies. Transformations are not always radical, therefore a few simple rules should be taken into consideration. Curators and critics conceive the identity cards and the strategies for a generation, a moment, a

Şoimii Şatrei, mural painting on the exterior wall of the Contemporary Art Gallery of the Brukenthal National Museum, 2010. Courtesy the artists and the gallery

Şoimii Şatrei, pictură murală pe zidul exterior al Galeriei de Artă Contemporană a Muzeului Național Brukenthal, 2010. Courtesy artiștii și galeria

Catching Passages, exhibition view, 2007. Photo credit Karo Szmith. Courtesy the artists and the gallery ([artiștii și galeria](#))

structure, an artist, and establish a report of conceptual dependence based on a formula – I manage to control everything or I embrace a festive attitude or I accept a pinkish isolation or I become radical. Contemporary art shows create and discover. Experiment equals finitude. Between artists and a contemporary art location, the curator is obliged to bring into discussion, as a priority, the problems of identity and of radicalizing discontinuity. The powerful light of such an approach reveals the weakness of the classic museum, the importance of conceptual art, the vulnerability of the public and the tension of the visual context. The problematic relations between public and contemporary art, the extreme fragility of institutional matrix have determined artists to assume the gallery space as a complex construction, controlled and secured, as a defense system in front of visual corruption.

The artists are no longer interested in acquiring power, they are only searching for a place in a shifting social environment. A social environment modified by new identities, new beliefs, new aesthetic principles. The exhibitions transport attitude. The artists are no longer preoccupied by the center – the center is where they are. Art is an emergency, bringing value to the visual impact, while the curator must develop new methods of visual control. The trajectory is whimsical, the oddness is often inexplicable. A restrictive attitude that introduces relativity and limits value. Above and behind the scheme, taste is usually questioned. Not always careful about the context, the curators excel in their tendency to force the topic. The optic lust that he is so proud of is an encouragement, but not an argument.

The Contemporary Art Gallery of the Brukenthal National Museum

Samuel von Brukenthal's Guests, installation view, 2009. Photo credit Anca Mihuleț. Courtesy the artists and the gallery

Oaspeții lui Samuel von Brukenthal, instalare în grădină, 2009. Foto: Anca Mihuleț. Cuiborile artistilor și galeriei

Adam Fuss, White Chrysalis in the Brukenthal Collection, 2010. Photo credit Stefan Jammer. Courtesy the artist and the gallery

Adam Fuss, Crisalidă albă în colecția Brukenthal, 2010. Foto: Stefan Jammer. Cuiborile artistului și galeriei

Napoleon Tiron, 2012. Photo credit Stefan Jammer. Courtesy the artist and the gallery (artistul și galeria)

POWERLESS OR POWERFUL

O discuție curatorială despre display-ul artei contemporane într-un muzeu clasic

18 – 24 iunie, 2012

Galeria de Artă Contemporană a Muzeului Național Brukenthal

str. Tribunei 6, Sibiu, România

Curators' Network este o rețea curatorială inițiată în 2011 de cinci organizații non-profit din Europa: Asociația Hablar en Arte din Madrid (ES), Foundation for Visual Arts din Cracovia (PL), Kunsthalle Exnergasse din Viena (AT), Galeria de Artă Contemporană a Muzeului Național Brukenthal din Sibiu (RO), și Studio of Young Artists' Association din Budapesta (HU).

A doua întâlnire a curatorilor după cea care a avut loc la Madrid anul trecut se va desfășura la Sibiu, un oraș cu o abordare conservatoare în ceea ce privește organizarea culturii în muzee începând cu sfârșitul secolului al 18-lea, când s-a format colecția Brukenthal.

Următoarele întâlniri vor avea loc la Cracovia (septembrie 2012), Budapesta (octombrie 2012), și Viena (ianuarie 2013). Galeria de Artă Contemporană a Muzeului Național Brukenthal a fost deschisă oficial în 2007, cu focus pe dezbaterea unor topici diferite, cum ar fi: critica instituțiilor, și în special a muzeului, noile teorii ale peisajului sau interpretarea istoriei artei, conectând adesea expozițiile de artă contemporană la colecția Brukenthal (Samuel von Brukenthal, fondatorul colecției, a colecționat el însuși artă contemporană în secolul al 18-lea), prin medierea desenului, a video-ului și a instalatiei.

Întâlnirea Curators' Network de la Sibiu va încerca să discute despre demarcațiile fine dintre decizii administrative, presiunea instituțională, și perspectivele curatoriale în contextul display-ului artei contemporane într-un muzeu clasic. Sunt câteva întrebări care trebuie puse – trebuie să existe o negociere între muzeu, curatori și setting-ul special impus de expunerea artei contemporane? Până la ce nivel este etic să interoghezi limitele instituției, și cum ar putea fi trasate aceste limite? Ar fi important dacă instituțiile, rețelele sau strategiile puternice ar susține curatorii. Transformările nu sunt mereu radicale, și ca atare câteva reguli simple ar trebui luate în considerare. Curatorii și criticii concep cărtile de identitate și strategiile pentru o generație, un moment, o structură, un artist și stabilesc un raport de dependență conceptuală bazat pe formula – reușesc să controlez totul sau aleg o atitudine festivă sau accept o izolare roz sau devin radical. Expunerile de artă contemporană creează și descoperă. Experimentul este sinonim cu limita. Între artiști și o locație de artă contemporană, curatorul este obligat să aducă în discuție, ca prioritate, probleme identitare și să radicalizeze discontinuitatea. Lumina puternică a unei asemenea abordări revelează slăbiciunile muzeului

clasic, importanța artei conceptuale, vulnerabilitatea publicului, și tensiunea contextului vizual.

Relațiile problematice dintre public și arta contemporană, extrema fragilitate a matrix-ului instituțional au determinat artiștii să își asume spațiul galeriei ca o construcție complexă, controlată și sigură, un mecanism de apărare în fața corupției vizuale. Artiștii nu mai sunt interesați în obținerea puterii, ei sunt în căutarea unui loc într-un mediu în schimbare. Un mediu social modificat de noi identități, noi credințe, noi principii estetice. Expozițiile transmit atitudine. Artiștii nu mai sunt preoccupați de centru – centrul este acolo unde se află

ei. Arta este o urgență care aduce valoare impactului vizual, în timp ce curatorul trebuie să dezvolte noi metode de control vizual. Traекторia este capricioasă, iar bizarul este adesea inexplicabil. O atitudine restrictivă care introduce relativitatea și limitează valoarea. Deasupra și în spatele schemei, gustul este adesea interogat. Nu întotdeauna atent la context, curatorul exceleză în tendința lui de a forța topică. Senzualitatea vizuală de care el este aşa de mândru este o încurajare, nu un argument.

Galeria de Artă Contemporană a Muzeului Național Brukenthal

ARTISTS /
ARTİŞTİ

MARIA LUIZA ALECSANDRU

For Luiza Alecsandru, the public space or the public-private relationship are constant preoccupations. Her works display a playful character, most of the time performative, taking the form of interventions in the urban space in projects like *Shoe Reality* or *Live Every Day Like It Is the Last One*. The first level of addressing is frequently the social-anthropological one, directed at the temporary users of the urban space. In *Surveillance Projects*, featured in various cities around the world, the urban reality becomes a space of ironic exposure of the surveillance systems, while in *Take the Photo, Take the Picture*, the urban domain is the environment in which a research on street-performed jobs takes place. Reality is often questioned in point of its vital issues. The *Back up Brain* project "recommends" signing contracts for cloning organs. The problem of the invisible people, the homeless, is formulated in the project *Feel Like Home*: Photographies reunite six months of the artist's personal life lived in squated, foreign beds, with photos of homeless people sleeping in public spaces. The video *My Life in A Museum* treats art

as schizophrenia, and the experimental video *AMIN* denounces Capitalism as a global religion.

Disguising (as sales agent for the Back Up Brain cloning company, shoe polisher, guide in a museum, as a betting agent for *The Agency of Pools and Prognostication in Arts*) is a current practice, as is creating fictional institutions. Such an institution is the Museum of Modest Apartment Art, *M.A.M.A.*, in the frame of which Luiza Alecsandru became, for three months, curator, guide, host, ethnographer, promoter and artist in residence in her own apartment.

Pentru Luiza Alecsandru spațiul public sau relația public-privat sunt o preocupare constantă. Lucrările au un caracter ludic, cel mai adesea performativ, luând forma unor intervenții în spațiul urban, aşa cum s-a întâmplat în cazul proiectelor *Shoe Reality* sau *Live Every Day Like It Is The Last One*. Primul nivel de adresare este frecvent cel socio-antropologic, direct către utilizatorii temporari ai spațiului urban. În *Surveillance Projects*, desfășurate în diverse orașe din lume, realitatea urbană devine spațiu de expunere ironica și demascare a sistemelor de supraveghere, iar în *Take the Photo, Take the Picture* sfera urbană e mediul în care se desfășoară o cercetare a meseriiilor stradale. Realitatea este chestionată adeseori asupra problemelor sale vitale. În *Back up Brain*, se „recomandă” semnarea unor contracte de clonare a organelor. Problema oamenilor invizibili, fără adăpost, este formulată în proiectul *Simte-te ca Acasă*: fotografii a șase luni de viață personală trăită în paturi străine, *squatate*, sunt reunite cu fotografii ale oamenilor fără casă, dormind în spații publice. Video-ul *My Life in A Museum* tratează arta ca schizofrenie, iar video-ul experimental *AMIN* denunță capitalismul devenit religie globală. Degejizaarea e o practică curentă (în agent de vânzări al companiei de clonări Back Up Brain, lustragiu, ghid de muzeu, agent de pariuri în *Agenția de Pariuri și Pronosticuri în Artă*) ca și crearea de instituții fictive. O astfel de instituție este și muzeul Artei Modeste de Apartament, *M.A.M.A.* în cadrul căruia Luiza Alecsandru a devenit timp de trei luni curator, ghid, gazdă, etnograf, promoter și artist rezident în propria casă.

Luiza Alecsandru has participated in: *The 1st Fair of the Spectral Institutions*, The Gallery of Contemporary Art of the Brukenthal National Museum, Sibiu (2011); *A.P.P.A. project*, performance, *The 1st Congress of the Spectral Institution*, UNA Gallery, Bucharest (2011); *CCTVezi* at the Young Artists Biennial, Bucharest (2010).

Luiza Alecsandru a participat la: *Primul Târg al Instituțiilor Spectrale*, Galeria de Artă Contemporană a Muzeului Național Brukenthal, Sibiu (2011); *A.P.P.A. project*, performance, *Primul Congres al Instituțiilor Spectrale*, Galeria UNA, București (2011); *CCTVezi* la Bienala Tinerilor Artiști, București (2010).

Shoegazing – part of the Surveillance Project, 2009. Courtesy the artist
Shoegazing – parte a proiectului Surveillance, 2009. Courtesy artistul

Bellevue – part of the Surveillance Project, 2009. Courtesy the artist
Bellevue – parte a proiectului Surveillance, 2009. Courtesy artistul

APPARATUS 22

We started the Apparatus 22 collective after a period of confusion and searches following our work as part of the progressive fashion label Rozalb de Mura (2006-2010). Departing from our previous experiences in the world of fashion and trying to escape its bounds, we shifted our perspective and started to work in the more inclusive art realm, with projects in which we mix reality with fiction, storytelling with a critical approach and in which we use knowledge and experience from design, sociology, literature and economics. A string of very diverse works (installation, performance, text based etc.) followed: from the *Morpheus store*, proposing new objects for gift economy transactions (exchanging nightmares with amulets and hope), to comments on fashion magazines mimicry of transgender identity; from a story about

upcoming change in the streets of Bucharest induced by the grand and aggressive opening of the first store of the huge fast-fashion retailer H&M to a narrated invisible collection that talks about the power of imagination and the intricate relations between fashion and labour, international trade, politics, Eastern European history, etc.

Colecțivul Apparatus 22 a fost inițiat după o perioadă de confuzie și căutări care a urmat activității în cadrul echipei labelului progresiv de modă Rozalb de Mura (2006 -2010). Capitalizând experiențele din sistemul local și internațional al modei și încercând să evadăm din acel context limitativ, ne-am schimbat perspectiva asupra subiectului fashion și am ales să lucrăm în contextul mult mai generos al artei contemporane, cu proiecte ce includ referințe din design, sociologie, economie și literatură și în care granițele între realitate și ficțiune, între narativă și abordare critică dispar firesc. A urmat o serie de lucrări foarte diverse (instalație, performanță, text): de la magazinul *Morpheus* care propune noi obiecte de schimb pentru economia darului (schimbând coșmarea cu amulete și speranță) la comentarii despre reviste de modă care mimează identitatea transgender, de la cronică unei schimbări majore în look-ul bucureștenilor ca urmare a deschiderii agresive a primului magazin al retailerului mass-market H&M la o colecție invizibilă care vorbeste despre puterea imaginației, dar și despre relațiile complexe între modă și condițiile de lucru din această industrie, schimbările economice internaționale, politică, istoria Europei de Est etc.

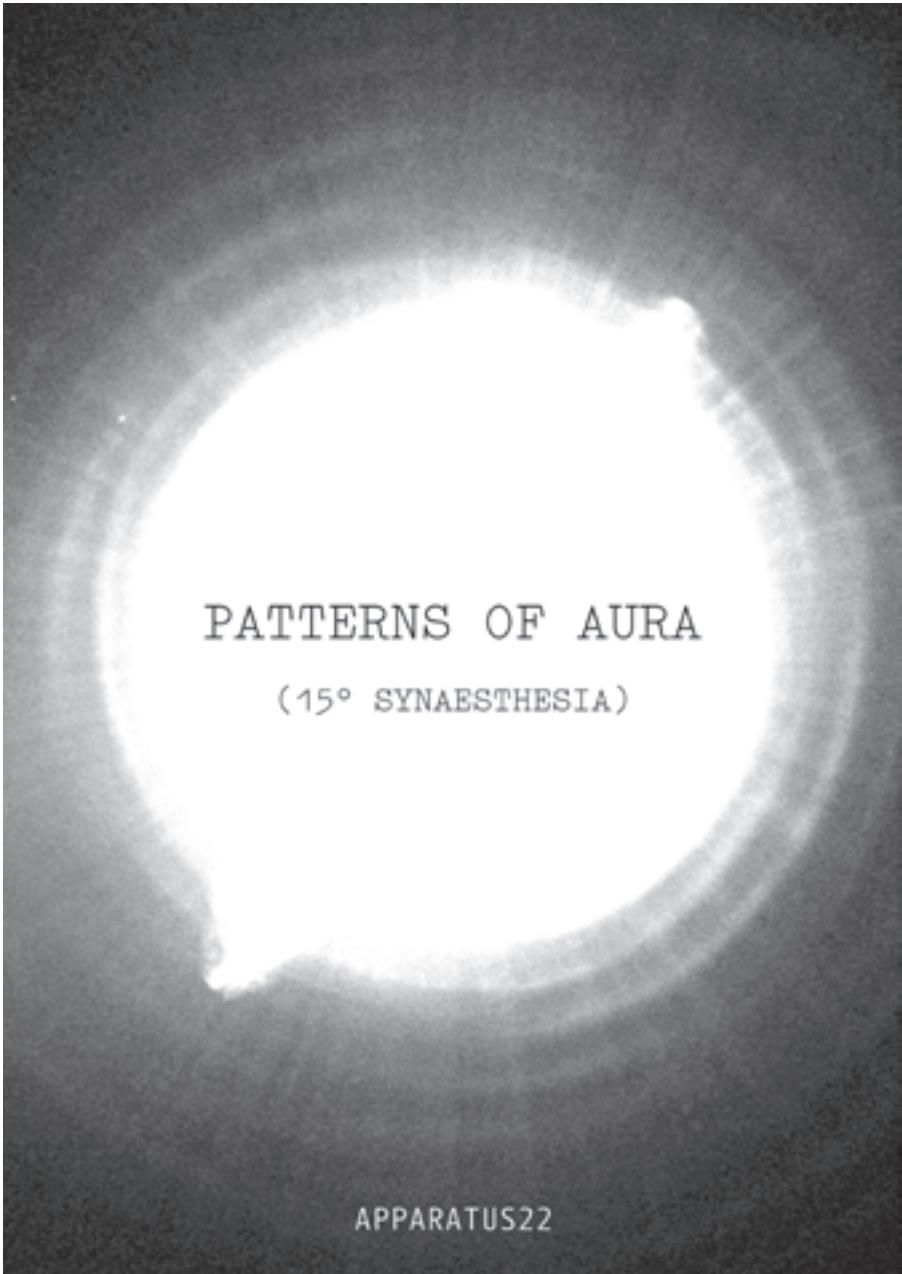
Apparatus 22 is a multidisciplinary art&design collective initiated in the winter of 2011 by its current members Erika Olea, Maria Farcaș, Dragoș Olea and the late artist Ioana Nemeș.

Apparatus 22 works with ideas and actions that will ignite the critical potential of clothing and fashion. After taking part in exhibitions and art festivals at Museion Bolzano (IT), The Contemporary Art Gallery, Brukenthal Museum, Sibiu (RO), MAK, Vienna (AT), Steirischer Herbst, Graz (AT) or Gyeonggi Creation Center (KR), the collective is now preparing works for the Mackintosh Museum, Glasgow (UK), the Drodéséra Festival, Dro (IT), the Akademie Schloss Solitude, Stuttgart (DE), the MUMOK, Vienna (AT), the TIME MACHINE BIENNIAL OF CONTEMPORARY ART, Konjic (BIH), etc.

APPARATUS 22 este un colectiv multidisciplinar de artă și design format în iarna anului 2011 de către membrii actuali: Erika Olea, Maria Farcaș, Dragoș Olea împreună cu Ioana Nemeș (* 1979, București – † 2011, New York).

Apparatus 22 inițiază acțiuni care examinează rolul social și politic al modei și propune concepte care stimulează potențialul critic al obiectelor de îmbrăcăminte și al modei.

După participări la expoziții și festivaluri la Museion Bolzano (IT), Galeria de Artă Contemporană a Muzeului Brukenthal, Sibiu (RO), MAK, Vienna (AT), Steirischer Herbst, Graz (AT) și Gyeonggi Creation Center (KR), colectivul pregătește lucrări pentru Mackintosh Museum, Glasgow (UK), Drodéséra Festival, Dro (IT), Akademie Schloss Solitude, Stuttgart (DE), MUMOK, Vienna (AT), TIME MACHINE BIENNIAL OF CONTEMPORARY ART, Konjic (BIH) etc.

PATTERNS OF AURA
(15° SYNAESTHESIA)

APPARATUS22

Patterns of aura, invitation. Courtesy the artists
Patterns of aura, invitație. Courtesy artiștii

DRAGOŞ BĂDIȚĂ

I think my interest in painting stems from an acute awareness of the passage of time, which urged me to deal with the issue somehow. I needed to resolve my religious tendency to devalue all things transitory, which is coupled with my anti-religious belief that there is nothing eternal. Therefore, I paint ephemeral things as if they lasted forever. People that I know or see, snippets of things around me. I'm interested primarily in the bare fact of their being there, like in a haiku; I don't want to place them on any theoretical chess-board. I want them opaque and resilient to interpretation, just as reality is. There is a vision of life that slowly emerges from them, but, ideally, it's a truth that is revealed by the things themselves, and not an idea in my head, illustrated in a made-up image. My work in other media, such as

video and installation, stems from the limits that I set for myself in painting: my interest for philosophy and ideas doesn't always find a good place in my painting. Also, I felt the need to engage with the issues of temporality in so-called time-based media ("so-called" because everything is related to time, in one way or another).

Cred că interesul meu pentru pictură provine de la o percepție acută a trecerii timpului, care m-a determinat să mă confrunt cu această problemă. Am simțit nevoie să găsesc o rezoluție a tendințelor mele religioase de a devaloriza tot ceea ce este trecător, luând în considerație în același timp și convingerea mea anti-religioasă că nimic nu e etern. Drept pentru care pictez lucruri efemere ca și când ar fi o veșnicie. Oameni pe care-i cunosc sau pe care îi întâlnesc, frânturi ale lucrurilor care mă încongoară. Mă interesează în primul rând faptul în sine al existenței lor, ca într-un haiku; nu vreau să le plasez pe o tablă de șah a teoriilor. Le vreau opace și reziliente la interpretări, aşa cum este realitatea însăși. Există o vizionare despre viață pe care o emană treptat, dar, în mod ideal, aceasta este un adevăr revelat de obiecte ca atare, nu vreo idee în capul meu, ilustrată printr-o imagine inventată. Lucrările mele cu alte mijloace media, precum video și instalații, își trag rădăcinile din limitările pe care mi le-am impus în pictură: interesul meu pentru filosofie și idei nu și găsește întotdeauna un loc adecvat în pictura mea. De asemenea, am simțit nevoie să mă confrunt cu problemele temporalității în aşa-numitele time-based media (deși într-un fel sau altul toate lucrurile au de-a face cu timpul).

In the past years, Dragoș Bădiță (b. 1987) realized a series of exhibition projects: *Reality Terror* (group show) DEPO, İstanbul (2012); *My body is always here* (personal exhibition), Lateral Art Space, Cluj (2012); *Cover your ears and you will hear fire* (personal exhibition), Ivan Gallery, Bucharest (2011); *Only cowards die without having fun* (group show), The Ark, Bucharest (2009).

În ultimii ani, Dragoș Bădiță (n. 1987) a realizat o serie de proiecte expoziționale: *Reality Terror* (group show) DEPO, İstanbul (2012); *My body is always here* (expoziție personală), Lateral Art Space, Cluj (2012); *Cover your ears and you will hear fire* (expoziție personală), Galeria Ivan, București (2011); *Only cowards die without having fun* (group show), The Ark, București (2009).

Blue, oil on board, 2012. Courtesy the artist

Blue, ulei pe carton, 2012. Courtesy artistul

ZOLTAN BELA

Traces

The works of Zoltan Bela are traces of the external world as such. He collects different objects from everyday life that afterwards become materialized in his works. But that externalization comes only after a period of assimilation. For instance, we have a nail that is transformed into an object with two external ends. We see that every encounter leaves a physical mark on our body and soul. This bodily change is also explored by Zoltan in his two paintings in which the hand of a child is examining the evidence of change in two different bodies. Also as an example of plasticity, Zoltan uses an inorganic material. The rock and the match, imprinted by an external object, become something else. This way, we see the difference between the organic and inorganic, where beings develop themselves under an external

force, while inorganic materials are re-contextualized. We leave traces but at the same time we are traces, and this is what Zoltan Bela expresses in this project. We see his objects as examples or materializations of his encounter with external factors. His paintings and objects are residues of the external world. (Ioana Stan)

Urme

Lucrările lui Zoltan Bela reprezintă urmele universului exterior. El colectează diferite obiecte pe care le întâlnește în viața de fiecare zi, pe care apoi le materializează în lucrările sale. Dar externalizarea lor vine ca urmare a unei perioade de asimilare. De exemplu, simplul cui este transformat într-un obiect cu două capete exterioare. Vedem cum fiecare interacțiune lasă o urmă fizică, atât în corp cât și în suflet. Această schimbare fizică este analizată de Zoltan în cele două lucrări care reprezintă mâna unui copil ce examinează urmele lasate pe două corpuri diferite. Un alt exemplu al plasticității este și materia anorganică. Folosind ca material piatra și chibritul, Zoltan exemplifică cum și aceste materiale își schimbă forma sub influența unei forțe exterioare, devenind altceva. Astfel, vedem diferența dintre organic și anorganic, unde ființele vii își modifică esența sub influență externă iar materialul anorganic este recontextualizat. Toți lăsăm urme, dar în același timp suntem urme – iată mesajul proiectului lui Zoltan Bela. Vedem obiectele lui ca exemple de materializare a interacțiunii sale cu factorii exteriori. Picturile și obiectele lui sunt reziduuri ale lumii exterioare. (Ioana Stan)

Zoltan Bela (b. 1977 in Târgu-Mureş, RO). He currently lives and works in Bucharest (RO). Bela uses a rather wide range of media, such as painting, installations or objects. His painting is realistic, loaded with historical references and metaphysical significances inspired from his personal biography, but also from the recent history of Eastern Europe. His art addresses the viewer's feelings and tends to identify the important moments of an entire generation formed in the communist period. What links all these aspects is a feeling of aesthetic romanticism. The artist adds his warm personal touch to the collective memory of an Eastern European childhood, youth, and maturity.

Zoltan Bela (n. 1977, Târgu-Mureş). La ora actuală, trăiește și lucrează la București. Bela folosește a serie largă de medii în lucrările sale, cum ar fi pictura, instalația sau obiectul. Picturile sale sunt realiste, încărcate cu referințe istorice și semnificații metafizice, inspirate din biografia sa personală, dar și din istoria recentă a Europei de Est. Artă sa se adresează sentimentelor privitorului și tinde să identifice momente importante pentru întreaga generație formată în perioada comunistă. Ceea ce leagă toate aceste aspecte este sentimentul de romanticism estetic. Artistul adaugă căldura atingerii personale memoriei colective a unei copilării, tinereții și maturității petrecute în estul Europei.

Untitled, burned wood, polystyrene, acrylic, 145/ 7/ 9 cm, 2012. Courtesy the artist
Fără titlu, lemn ars, polistiren, acrilic, 145/ 7/ 9cm, 2012. Courtesy artistului

Nonfunctional object, iron, 154/ 6/ 4.5 cm, 2012. Courtesy the artist
Obiect nefuncțional, fier, 154/ 6/ 4.5 cm, 2012. Courtesy artistului

ALEXANDRA BODEA

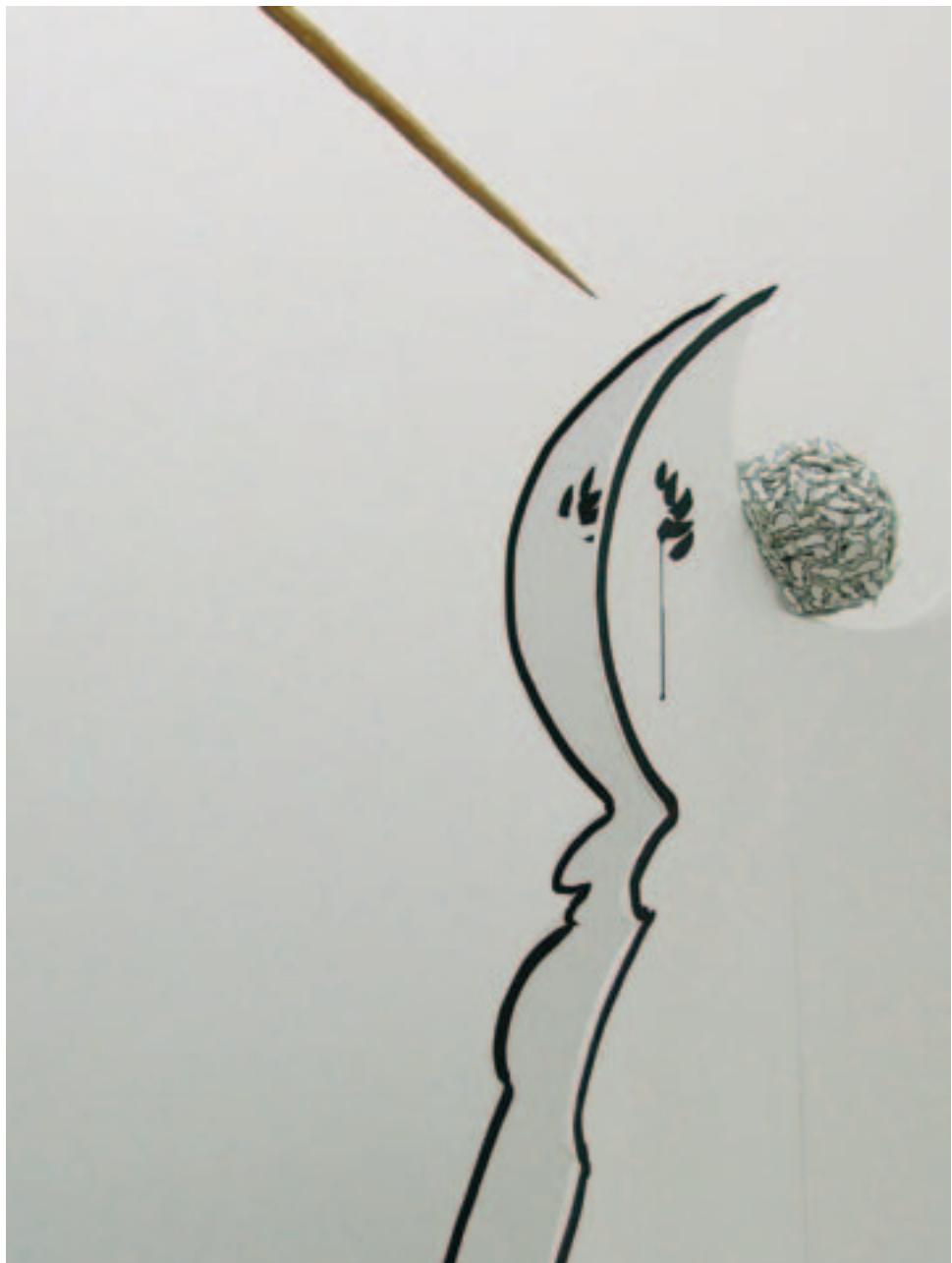
The kind of drawing that Alexandra Bodea worked her way toward is one abbreviated to line and point. A drawing made using precise razorblade-like gestures, which has the ambition to register life at encyclopedic scale. On certain occasions, it uses its own outline, becoming an object. It is sometimes

articulated, concrete and unequivocal, other time it is merely suggestive, on the border between illusion and phantasm. When it mixes with words, it transforms itself into a poignant visual quote.

Tipul de desen către care s-au orientat lucrările Alexandrei Bodea este cel abreviat la linie și punct – un desen realizat cu gesturi precise, de lamă de ras, care are ambiția să înregistreze viața la scală enciclopedică. Cu anumite ocazii folosește propriul contur, devenind un obiect de artă. Cândva este articulat, concret și inechivoc, altădată este doar sugestiv, la granița dintre iluzie și fantasm. Când este amestecat cu cuvinte, se transformă într-un citat vizual penetrant.

Alexandra Bodea was born in 1981 in Cluj. Already as a child, she developed an interest in drawing and writing, providing stories and illustrations for the hand-made newspapers she edited with her brother. Now and then, she would write and draw during her adolescence, but it was not until recently that she decided to pursue arts. She graduated in 2009 from UAD Cluj. Today she perseveringly works on making use of her artistic language in such a way as to create ingenuous combinations.

Alexandra Bodea s-a născut în anul 1981 la Cluj. Încă din copilărie a manifestat un interes deosebit pentru desen și scrierea creativă, creând povești și ilustrații pentru ziarele pe care le edita manual, împreună cu fratele ei. Din când în când va desena și scrie în adolescență, dar abia recent s-a decis să urmeze o carieră artistică. A absolvit UAD Cluj în 2009. În prezent perseverează în încercarea de a folosi limbajul ei artistic în aşa fel încât să creeze combinații ingenioase.

Protection Image, installation, detail, foamboard, ink, black marker and wood, variable dimensions, 2011. Courtesy the artist
Protection Image, instalatie, detaliu, foamboard, cerneala, marker negru și lemn, dimensiuni variabile, 2011. Courtesy artistul

IRINA BOTEA

"In her videos, Botea very often refers to modes of re-enactment and role-play; but her main target is not to create a fiction that is taken for reality. Her interest lies in the reality of the performance and the authentic individuality of the performers." (Oliver Kielmayer)

My work is an ongoing investigation into the role that history, trauma, language, melancholy and music play in the formation of the individual and the community. The structure and subject of my artistic process is repeatedly informed by my past exposure to an accelerated succession of puzzling social changes (the influence of the year 1989, and the Romanian revolution) in which potential and failure co-existed and with which language failed to keep pace. I witnessed the wearing away of public discourse, as our emerging social reality resisted immediate classification. Gradually, efforts to communicate that specific experience were sated inexactly with linguistic cliché, that translated the crisis of social communication. The central questions and themes around which my

work gravitates are "what we are doing" (Hannah Arendt, *Human Condition*) which leads to "what is to be done?" (V.I.Lenin) and how can artworks provoke recognition on how we contemplate, participate in and transform the present socio-political moment? I see my works as a forum for discussions on the possibilities for change and the effectiveness of protest. The artistic strategies I employ to explore these issues include the staging of reenactments and auditions, and involve elements of direct cinema and cinema vérité, as well as linguistics and music. By combining reenactments with auditions, multiple personal translations are presented, without privileging one.

„În lucrările video, Botea face adesea referire la simulări și adoptarea unor roluri; dar principalul ei scop nu este crearea unei ficțiuni care să fie luată drept realitate. Interesul ei rezidă în realitatea performanței și individualitatea autentică a actorilor". (Oliver Kielmayer)

Lucrările mele constituie o continuă investigare asupra rolului pe care istoria, trauma, limbajul, melancolia și muzica îl joacă în formarea individului și a comunității. Structura și subiectul procesului meu artistic sunt în mod repetat influențate de expunerea la schimbări sociale derutante, în succesiune accelerată, pe care le-am suferit în trecut (impactul anului 1989 și revoluția română) în care potențialul și eșecul au coexistat și cu care limbajul nu a putut ține pasul. Am fost martoră a degradării discursului public, în contextul în care realitatea socială emergentă se sustragea unei clasificări imediate. Treptat, eforturile de a comunica acea experiență specifică s-au complacut în inexacitate și clișee lingvistice care traduceau criza comunicării sociale. Interogările și temele centrale în jurul căroră gravitează lucrările mele sunt „ce facem" (Hannah Arendt, *Condiția umană*), ceea ce conduce către „ce e de făcut?" (V. I. Lenin) și cum pot operele de artă provoca recunoașterea modului nostru de a contempla, participa și transforma momentul

Irina Botea uses multiple media— digital video, film, video installation, performance, photography— to inspect the present socio-political dynamics and the possibility of their transformation. Her work combines reenactment strategies with auditions and elements of direct cinema and cinema verité to look into the role trauma, history, language, and music play in the formation of the individual and the community. Irina Botea has a master degree from The School of The Art Institute of Chicago, where she is currently teaching.

Irina Botea se folosește de medii multiple – video digital, film, instalajie video, performance, fotografie – pentru a cerceta dinamica socio-politică actuală și posibilitatea transformării acestor mijloace de expresie. Arta sa combină strategii ale reenactment-ului cu audiții și elemente preluate din cinematografia directă și cinema verité pentru a explora rolul traumei, al istoriei, al limbajului, al muzicii în formarea individului și a comunității. Irina Botea deține un master în cadrul The School of The Art Institute of Chicago, unde predă la ora actuală.

socio-politic contemporan?
Valoarea lucrărilor mele este
cea a unui forum de discuție
despre posibilitățile de schimbare
și efectivitatea protestului.
Strategiile artistice de care mă
folosesc pentru a explora aceste
teme includ reenactment-uri
și audiiții și implică elemente
de cinematografie directă
și cinema verită, precum
și lingvistică și muzică.
Prin combinarea simulărilor cu
audiițile sunt prezentate traducerile
personale multiple, fără ca una
dințre ele să fie privilegiată.

Photocopy, video still, 2011. Courtesy the artist
Fotocopia, video still, 2011. Courtesy artistul

Auditions for a Revolution, video still, 2006. Courtesy the artist
Audiiții pentru o revoluție, video still, 2006. Courtesy artistul

ȘTEFAN BOTEZ

I find myself at the beginning of the long marble hall. On each side the stone blocks of *The Prisoners*, still trying to escape, lead towards the giant sculpture bathed in both artificial as well as natural light.

„This place is better than the original.” I remember myself thinking, while walking towards the naked teenager whose strained body was caressed by the shadows of clouds passing by.

The boy is staring into the void next to me, and I can read fear in his stare, as his left hand reaches for the slingshot.
A boy afraid of becoming a man,
A man afraid of becoming a king.
A boy afraid of growing up.
As *Peter Pan* afraid to change,
afraid to love, forever young,
forever lost.

Facing his nemesis, David is forced to change.
His veins are pumping blood, his body is set in motion.
A motion that can only lead to decay.
He knows it, and that is what he

fears, not the giant.
A motion that will fulfill a prophecy:
A boy that will become a man,
A man that will become a king.

As mythology mixes with legend and history, breeding culture, we fabricate designs and constructs.
And what's a boy, a man, a king?
A predefined repertoire of gestures?
A blueprint?
A pattern?
A prophecy?

Michelangelo designed his *David*, he built it as a building, he modulated his body, as a butcher doing his work in reverse. Every piece was put into place so that from a certain point, the viewer is delighted by the image of a young naked boy. Walk around it, and the image will melt, its beauty will disappear, as the body dismantles itself cramped into a stone too small to fit a man, a king.

As beauty, masculinity is plastic, and thus subjected to change, to culture, to education, to exercise.
But what really interests me is that specific moment, when boys become men and men become kings, when places become images and images fade into memory.

Change

Mă găsesc la începutul unei lungi săli de marmură. De fiecare parte, blocurile de piatră ale Prizonierilor, încercând încă să se elibereze, conduc către o sculptură gigantică, scăldată în lumină artificială și naturală.
„Locul acesta este mai bun decât originalul” îmi amintesc gândurile mele de atunci, în timp ce pășeam spre adolescentul gol al cărui trup era dezmiertat de umbrele

Ștefan Botez (b. 1983) is an artist working with a large array of mediums, exploring plasticity, masculinity and the various ways of creating and manipulating image. He finished his studies in Architecture at the Ion Mincu University of Architecture and Urbanism, Bucharest, Romania. He continued studying visual arts, within the one year postgraduate program ALPES at the Geneva University of Art and Design. He is now pursuing his studies in the Work Master program (Master in Visual Arts) at the same school. His recent work was shown at The White House/La Maison Blanche, La Chaux - de - Fonds, Switzerland (2012) and was part of the *Desire is War* exhibition, Brukenthal Museum, Sibiu, Romania (2011).

Ștefan Botez (n. 1983) este un artist care lucează într-o varietate de medii, explorând plasticitatea, masculinitatea și diversele moduri de realizare și manipulare a imaginii. A absolvit facultatea de Arhitectură din cadrul Universității Ion Mincu din București. A continuat să studieze artele vizuale la Universitatea de Artă și Design din Geneva. În prezent, își continuă studiile de master la aceeași școală. Lucările sale recente au fost prezentate la The White House/La Maison Blanche, La Chaux - de - Fonds, Elveția (2012), și în cadrul expoziției *Desire is War* de la muzeul Brukenthal din Sibiu (2011).

norilor care treceau pe cer.
Tânărul privește fix în golul din jurul meu, și îi pot citi teama în privire, pe când mâna lui stângă se întinde spre praștie.
Un băiat căruia îi e frică să devină bărbat
Un bărbat căruia îi e frică să devină rege.
Un băiat căruia îi e frică să crească.
Precum Peter Pan, însământat de schimbare, însământat de iubire, veșnic Tânăr, veșnic rătăcit.

Față în față cu propriul nemesis,
David este forțat să se schimbe.
În venele lui pulsează săngele,
corful lui se pune în mișcare.
O mișcare care nu poate conduce decât spre descompunere.
O știe, și aceasta este ceea ce-l însământă, nu gigantul.
O mișcare care va împlini o profeție:
Un băiat care va deveni bărbat,

Un bărbat care va deveni rege.
Când mitologia se contopește cu legenda și istoria, dând naștere culturii, proiectăm și construim.
Și ce este un băiat, un bărbat, un rege?
Un repertoriu predefinit de gesturi?
Un proiect?
Un model?
O profetie?

Michelangelo l-a proiectat pe David, l-a construit ca pe o clădire, i-a modulat corpul, ca un măcelar făcându-și treaba în direcție inversă. Fiecare bucătă a fost pusă la locul ei, astfel încât de la un anumit moment încolo privitorul este încântat de imaginea unui corp nud. Mergeți în jurul lui, și imaginea se va topi, frumusețea va dispărea în timp ce corpul se dezmembrează, chiricit în acea piatră prea mică pentru a cuprinde un bărbat, un rege.

Precum frumusețea, masculinitatea este plastică, și ca atare supusă schimbării, culturii, educației, exercițiului.

Dar ce mă interesează cu adevărat este momentul particular în care băieții devin bărbați devin regi, în care locurile devin imagini și imaginile se pierd în memorie.

Schimbare

Teach Me How to Dance (work in progress), video with sound, cca. 6 min, infinite loop, 2012. Courtesy the artist
Teach Me How to Dance (work in progress), video cu sunet, cca. 6 min, infinite loop, 2012. Courtesy artistul

SIMION CERNICA

Statement, or: Converting the reality I relate to into knowledge:

In today's (post-)Society of the Spectacle, where a 'historical' to art approach has failed to satisfactorily process reality and to generate dynamic forms of specific language, the need to question the status-quo of the arts and the position of the artist is essential. Attempting to understand the historical, cultural and political context can lead to an awareness that can be the conceptual basis for research, production and artistic acquisition of knowledge. My process of creation is a conscious and deliberate progression from start to finish. I begin to assemble aesthetic and ideological constructs by investigating in a style close to journalistic research. I work with whatever media or discourse necessary to express my position and present my ideas. My works, whether single, part of bigger installations, improvised or created through the lengthy process of collecting information and processing artifacts, can be reduced to solitary symbols or

connected to a broader 'communication network'. This can, in turn, become part of a (textual) construction that will remain alive and independent, taking the form of dry 'aphorisms' or points of support for future trials. I believe in art that provokes reflection in the audience and opens an intellectual and emotional dialogue. I'm devoted to creating a specific and complex artistic language that is continuously adjusted to current cultural, social and political events. The historical perspective is an essential component of the work/project and is also used as ferment for philosophical investigation.

Posiționare, sau: Convertirea realității la care mă raportează în cunoaștere:

In (post-) societatea specatcolului în care trăim, în care o abordare istorică a artei a eșuat în încercarea de a procesa realitatea în mod satisfăcător și în a genera forme dinamice ale unui limbaj specific, nevoie de a interoga starea de fapt a artelor și poziția artistului este esențială. Încercarea de a înțelege contextul istoric, cultural și politic poate duce la o percepție care la rându-i poate constitui baza pentru cercetarea, producția și achiziționarea artistică a cunoașterii. Procesul de creație pe care l-am adoptat este o progresiune conștientă și deliberată de la cap la coadă. Încep prin asamblarea unor construcții estetice și ideologice, cercetând subiectele într-o manieră apropiată de cea jurnalistică. Lucrez cu orice mijloace media, cu orice discurs este necesar pentru a-mi exprima poziția și a-mi prezenta ideile. Lucrările mele, fie singulare, fie părți ale unor instalații mai cuprinzătoare, fie improvizate, fie create în urma unui proces prelungit de colectare a informațiilor și procesare a artefactelor, pot fi reduse la simboluri de solidaritate sau văzute în relaționarea din cadrul unei rețele de comunicare. Aceasta poate deveni la rândul ei parte dintr-o construcție (textuală), care va rămâne

Simion Cernica (born in Bucharest); lives and works in Bucharest and Los Angeles. With a background in mathematics and physics, he approached art in the beginning and the middle of the '90s using a personal method of researching the contemporary discourse and the related phenomena. The artist chose this course as a personal statement, searching for an answer, but also out of the need to find a better strategy to study and practice contemporary art in a multi-dysfunctional context. Not only does he refer to the academic discourse or the official practice, but to all social realms, in a country blocked in its transition to a "superior level". Nowadays, Simion Cernica continues to negotiate his position of artist and citizen.

Simion Cernica (născut în București); trăiește și lucrează la București și la Los Angeles. Venind dinspre studii (impuse) de matematică și fizică, s-a apropiat de artă la începutul și mijlocul anilor '90 construindu-și o metodă personală de studiu a discursului contemporan și a fenomenelor conexe. A ales această cale drept statement personal, căutând un răspuns, dar și din nevoie de a găsi o mai bună strategie de a studia și practica arta contemporană într-un context multi-disfuncțional. El nu se referă aici doar la studiul academic sau doar la practica oficială, ci la toate arile vieții sociale, într-o Românie blocată în tranziția spre un statut „superior”. La ora actuală, Simion Cernica continuă să-și negocieze poziția de artist, dar și pe cea de cetățean.

vie și independentă, adoptând forma unor aforisme plate sau a unor puncte de suport pentru viitoare traiectorii. Cred într-o artă care provoacă publicul la reflecție și deschide un dialog intelectual și emoțional. Sunt devotat creării unui limbaj artistic specific și complex, continuu ajustat la evenimentele culturale, sociale și politice curente. Perspectiva istorică este o componentă esențială a lucrării/proiectului și este de asemenea folosită ca ferment pentru investigația filosofică.

Untitled (Motherland), photograph, dimension variable, 2011. Courtesy the artist
Fără titlu (Patria mamă), fotografie, dimensiune variabilă, 2011. Courtesy artistul

Untitled (Reclaiming Perspective), photograph, dimension variable, 2012. Courtesy the artist
Fără titlu (Recuperarea perspectivei), fotografie, dimensiune variabilă, 2012. Courtesy artistul

RADU CIOCA

/// Artist Statement:

Art should challenge you. I am searching to create moments where things click. My practice is idea based. The main target of my work is to create a state of self-awareness in which the mystification of our reality is unveiled, thus raising questions and revealing relative 'truths'. My strategy is to interrogate the given reality through a series of connections. At the moment I'm interested in materializing concepts that are very difficult to put into words and in exploring significant everyday details that have the power to change the big picture. I try to work mainly with ideas that are of general concern, despite one's political or social affiliation; matters that resonate with anyone. Each concept dictates its own way of revealing itself, so the means of expression

are determined by this. So far, in my art practice I have experimented with various approaches, using sculpture, installation, drawing, photography, video, computer animation or digitally generated images. I'm preoccupied with finding relevant ideas that take form in a spectacular and aesthetic manner.

/// Artist Statement:

Arta ar trebui să te provoace. Caut să creez momente în care lucrurile primesc un sens nou. Principalul scop al lucrărilor mele este de a crea o stare de declanșare a conștiinței de sine, în care mistificarea realității este dezvăluită, provocând astfel întrebări și revelând 'adevăruri' relative. Strategia mea este de a interoga realitatea printre-o serie de conexiuni. În prezent, sunt interesat de materializarea conceptelor dificil de transpus în cuvinte și de explorarea detaliilor cotidiene semnificative, care au puterea de a schimba percepția realității. Încerc să lucrez cu precădere cu idei de interes general, dincolo de afilierea socială sau politică, cu subiecte care rezonează oriunde și cu origine. Fiecare concept își determină propria metodă de autorevelare și astfel sunt stabilite mijloacele de exprimare. În practica mea de până acum am experimentat diferite abordări, folosind sculptură, instalație, desenul, fotografie, filmul, animația și imaginile digitale. Sunt preocupat de găsirea ideilor relevante care primesc formă în mod spectaculos și estetic.

Radu Cioca (b. 1982); lives and works in Cluj, RO. Co-founder of Slash Gallery in Cluj (2009). Selected exhibitions: V.I.C./ongoing project (2011); *Superbia*, The Romanian National Pavilion in The New Gallery of the I.R.C.C.U., Venice Biennale - 12th International Architecture Exhibition (2010); *Slash Show*, group exhibition at Slash Gallery, Cluj, RO (2010); *Inhabitance*, solo show at Laika/Dot Space Cluj, RO (2008). www.raducioca.blogspot.com

Radu Cioca (n. 1982); trăiește și activează la Cluj. Co-fondator al Slash Gallery din Cluj (2009). Expoziții (selecție): V.I.C./proiect în desfășurare (2011); *Superbia*, Pavilionul Național al României în Noua Galerie a I.R.C.C.U., Bienala de la Venetia - Expoziția Internațională de Arhitectură, ediția a 12-a (2010); *Slash Show*, expoziție de grup, Slash Gallery, Cluj (2010); *Inhabitance*, expoziție personală, Laika/Dot Space Cluj (2008). www.raducioca.blogspot.com

Inner song, ceramics, inox, light box, wood , 2010. Photo credit Radu Cioca. Courtesy of the artist
Inner song, ceramică, inox, light box, lemn, 2010. Photo credit Radu Cioca. Courtesy artistul

COATE GOALE

Sorin Popescu / Coate Goale (b. 1988, in Craiova, RO) is actively involved in the production of conceptual art. He uses different media to express his ideas – photography, stencils, installations, objects. His artistic development is tightly connected to the time spent in a football supporter group, for which he conceived and produced from scratch the messages, the flags and the choreography. Alongside his chemistry studies, this experience shaped the social and cultural background for his art works. His trajectory was propelled by an autodidactic documentation. Inserted in an urban context, his interventions bridge a dialogue between the public space and the viewer through various aspects: from text fragments placed in various spaces where their initial meaning is altered, to interferences with oversized plasters upon old decrepit buildings. Sorin uses photography both as a documentation tool for his work in the public space and to

experiment different techniques. Another experimental project is the transformation of public pipes into photo lenses (pinholes). This way, the 'framing is already set' and the final picture becomes the result of an act which completely suspends the subjective involvement of the artist.

In every work of his, the common element is set by the continuous interaction between the viewer and the space involved.

Sorin Popescu / Coate Goale (n. 1988, Craiova) este implicat activ în producția artei conceptuale. Folosește diferite mijloace media pentru a-și exprima ideile – fotografie, sabloane, instalații, obiecte. Evoluția lui artistică este strâns legată de timpul petrecut în cadrul unui grup de suporterii de fotbal, pentru care a conceput și produs de la zero mesajele, steagurile și coregrafia. Alături de studiile sale de chimie, această experiență constituie contextul social și cultural al lucrărilor sale de artă. Traectoria lui a fost propulsată de asemenea de o documentare autodidactă. Înserate într-un context urban, intervențiile sale mijlocesc, prin aspecte variate, un dialog între spațiul public și privitor: de la fragmente de text amplasate în diferite spații unde semnificația lor inițială este modificată, la intervenții cu suprafete tencuite supradimensionate asupra unor clădiri vechi și părăginate. Sorin folosește fotografia atât ca instrument de documentare a lucrărilor sale în spațiul public, cât și pentru experimentarea diferitelor tehnici și metode. Un alt proiect experimental constă în transformarea țevilor din spațiul public în obiective foto (pinhole). Astfel, încadrarea este deja realizată și imaginea finală devine rezultatul unui act în care implicarea subiectivă a artistului este complet suspendată. În fiecare lucrare a sa, elementul comun este determinat de interacțunea continuuă între privitor și spațiul respectiv.

Sorin Popescu (b. 1988, Craiova, RO) is currently studying Pharmacy Science at the University of Craiova. He developed an artistic identity under the nickname Coate-Goale, which he uses to intervene upon public space. Sorin is also passionate about analogical photography and is continuously trying to mix interest in chemistry with artistic incursions. In December 2011 he took part in the exhibition "Hibernal Experiment" at Platforma Art Space in Bucharest with a photographic installation. In May 2012 he joined Daniel Knorr in an exhibition which took place at Salонul de Proiecte in Bucharest.

Sorin Popescu (n. 1988, Craiova); la ora actuală studiază Farmacia la Universitatea din Craiova. Realizează intervenții în spațiul public sub numele de Coate-Goale. Sorin este deosebit de pasionat de fotografia analogă și încearcă în permanență să combine interesul în chimie cu incursiunile artistice. În decembrie 2011 a luat parte la expoziția „Experiment ibernal” de la Spațiul Platforma din București cu o instalatie fotografică. În mai 2012 i s-a alăturat lui Daniel Knorr într-o expoziție care a avut loc la Salonul de Proiecte din București.

OFFICE EXCHANGE, temporary structure, in *Piggy Bank* exhibition, Salonul de Proiecte, Bucharest, 2012. Courtesy the artist
OFFICE EXCHANGE, structură temporară, în expoziția *Piggy Bank*, Salonul de Proiecte, București, 2012. Courtesy artistul

CRISTINA CURCAN

I enjoy the emotional roller coaster that I have to ride in my creative process; from being influenced by something I see, feel or experience, until the end of a project and the public's reception and reaction.

When I work, my favourite tools are my hands. I like to work with materials that are connected to me in a way or another; it makes my work feel very intimate, giving the viewer an idea of what kind of person I am.

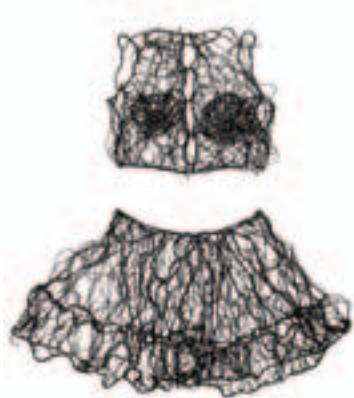
Thread is the material most often seen in my work, I'll always be faithful to it. In the last few years my intention has been directed towards recycling, towards trying to transform ordinary, used clothing into new products, enhanced with an esthetic value clearly superior to their original one.

Hijacking fashion into art is a contemporary practice. While the object maintains its function (to dress/ to cover), it loses its functionality, since Function no longer dictates Form. The objects I create could be worn, but that is not their main purpose, hence my main goal is to create "vestimentary sculptures".

Îmi face placere caruselul emoțiilor pe care le trăiesc în procesul de creație; pornind de la influențare prin ceva ce văd, simt sau experimentez până la finalizarea unui proiect și receptarea și reacția din partea publicului. Când lucrez, unelele mele favorite sunt mâinile mele. Îmi place să lucrez cu materiale de care sunt legată într-un fel sau altul; astfel, munca mea devine foarte intimă, comunicându-i privitorului ce fel de persoană sunt. Așa este materialul cel mai des întâlnit în lucrările mele. Întotdeauna îi voi fi fidelă. În ultimii ani, intenția mea se îndreaptă asupra reciclării, a încercării de a transforma îmbrăcămîntea obișnuită într-un produs nou, completat cu o valoare estetică net superioară celei originale. De returnarea modei înspre artă este o practică contemporană. În timp ce obiectul își menține funcția (de a îmbrăca, de a acoperi), el își pierde funcționalitatea, în timp ce Funcția nu mai dictează Forma. Obiectele pe care le creez ar putea fi purtate, dar aceasta nu mai este principală lor finalitate. De aici principalul meu scop de a crea „sculpturi vestimentare”.

Cristina Curcan holds a Master degree from the Fashion Design Department of the University of Art and Design, Cluj. She is co-founder of Lateral Art Space, Cluj (2012). Her latest project was "All strings attached", solo exhibition, Casa Matei Gallery, Cluj (2011).

Cristina Curcan deține o diplomă de master de la Facultatea de design vestimentar a Universității de Artă și Design din Cluj. Este co-fondator al spațiului de artă Lateral din Cluj (2012). Ultimul ei proiect a fost "All strings attached", expoziția personală de la Galeria Casa Matei, Cluj.

All strings attached, installation detail, thread, recycled T-shirt, Casa Matei Gallery, Cluj, 2011. Photo credit: Lucian Indrei. Courtesy the artist

All strings attached, detaliu din instalație, ață, T-shirt reciclat, Galeria Casa Matei, Cluj, 2011. Photo credit: Lucian Indrei. Courtesy artistul

Black, modest and arrogant at the same time, installation project, thread, 2011. Photo credit: Lucian Indrei. Courtesy the artist Negru, modest și în același timp arogant, instalație, ață, 2011. Photo credit: Lucian Indrei. Courtesy artistul

CARMEN DOBRE

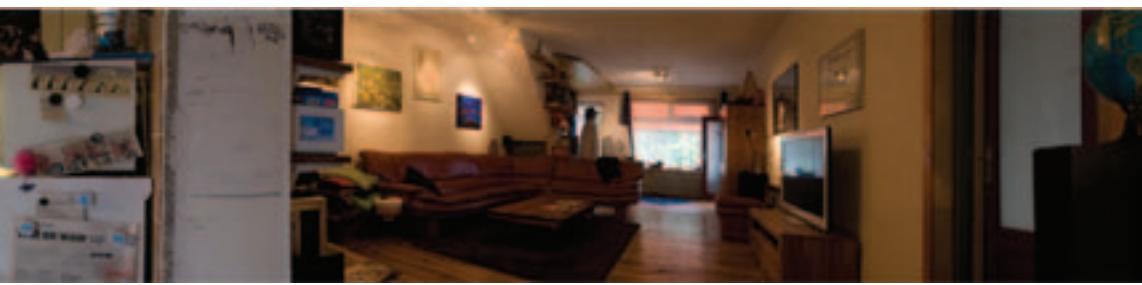
FUR. A Study of the Furry Community

Furries or Furs are an international elective community based on the idea of a connection with one or several preferred animals. In principle, this is manifested through the creation of an anthropomorphic animal character (fursona), which can be fashioned as an animal costume, drawn on paper or simply imagined. The fursona can be an object of identification or can just indicate that the respective individual is looking for a new

social venue. This project documents the visible practices of animal anthropomorphism, but also develops a sociological study that focuses on: 1) comparing the furry community against the main community types; 2) breaking it down into main types of identification. Despite the protean nature of the furry fandom and the difficulty to class it as one community type or another, it is a choice and belief-based community, blending virtual and face to face interaction, and its fursona representations are more influenced by the Disney, anime or video game subcultures than by older spiritual takes on animal anthropomorphism. Despite the great individual diversity exhibited, I split the informants who stated they identify with their fursona into two categories: strong and weak identification. The case studies included in the first group are aware of and comfortable with being human and most of the time reenact their fursona in a manner similar to role-playing. The strong identification group reported a discomfort with inhabiting a human body and with being human. However, all case studies perceive a distance between themselves and their fursonas and consequently the practices of the furry community are a matter of continued self-fashioning and being different in a world which encourages individualism.

Carmen Dobre participated in the artistic residencies organized by The Romanian Cultural Institute in London (2009), The Romanian Cultural Institute in Paris (2010), and the Fotonow Foundation in Plymouth, UK (2010). Selected shows: *Furries*, Galerie Rue de l'Exposition in Paris (2011); *Transrealities*, Galerie Oudin, Paris, (2011). Selected publications: *Furries: Enacting Animal Anthropomorphism*, photo book, University of Plymouth Press, Plymouth (2012).

Carmen Dobre a participat la reședințele artistice organizate de Institutul Cultural Român din Londra (2009), Institutul Cultural Român din Paris (2010) și Fundația Fotonow, Plymouth, Marea Britanie (2010). Expoziții (selectie): *Furries*, Galerie Rue de l'Exposition, Paris (2011); *Transrealities*, Galeria OUDIN, Paris (2011). Publicații (selectie): *Furries: Enacting Animal Anthropomorphism*, album foto, University of Plymouth Press, Plymouth (2012).

FUR. Un studiu asupra comunității Furry

Furries sau furs, sunt o comunitate internațională electivă, bazată pe ideea unei conexiuni cu unul sau mai multe animale preferate. În principiu, aceasta se manifestă prin crearea unui personaj din regnul animal, antropomorf (*fursona*), care poate lua forma unui costum de animal, poate fi desenat pe hârtie sau pur și simplu imaginat. Fursona poate fi un obiect de identificare sau poate indica faptul că respectivul individ caută o nouă platformă socială. Acest proiect documentează practicile vizibile ale antropomorfismului animal, dar întreprinde și un studiu sociologic: 1) compară

comunitatea *furry* cu principalele tipuri de comunitate; 2) împarte studiile de caz pe categorii de identificare. În pofida naturii proteice a apartenenței la acest fenomen social, și a dificultății de a-l asimila unui anumit tip de comunitate, furries rămân o comunitate bazată pe alegere și credință, combinând interacțiunea virtuală cu cea în persoană. Reprezentările *fursonelor* sunt influențate mai degrabă de subculturile Disney, anime sau ale jocurilor video decât de abordările mai vechi ale antropomorfismului de natură religioasă. În pofida diversității individuale sporite pe care o prezintă, am împărțit subiecții care au afirmat că se identifică cu *fursona* lor, în două categorii: identificare slabă și puternică. Studiile de caz din prima categorie sunt indivizi conștienți de condiția lor umană, acceptând-o ca atare și cel mai adesea înscenându-și *fursona* într-un mod similar cu jucarea unui rol. Grupul identificării puternice a raportat un discomfort pronunțat față de propriul corp uman și condiția umană. Cu toate acestea, toate studiile de caz au prezentat o distanță percepță între indivizi și *fursonele* lor și în consecință practicile comunității *furries* indică valorizarea automodelării continue și a diferenței într-o lume care încurajează individualismul.

Without title 1, digital photography, 264/ 30 cm, 2010. Courtesy the artist
Fără titlu 1, fotografie digitală, 264/ 30 cm, 2010. Courtesy artistul

MIRELA IVANCIU

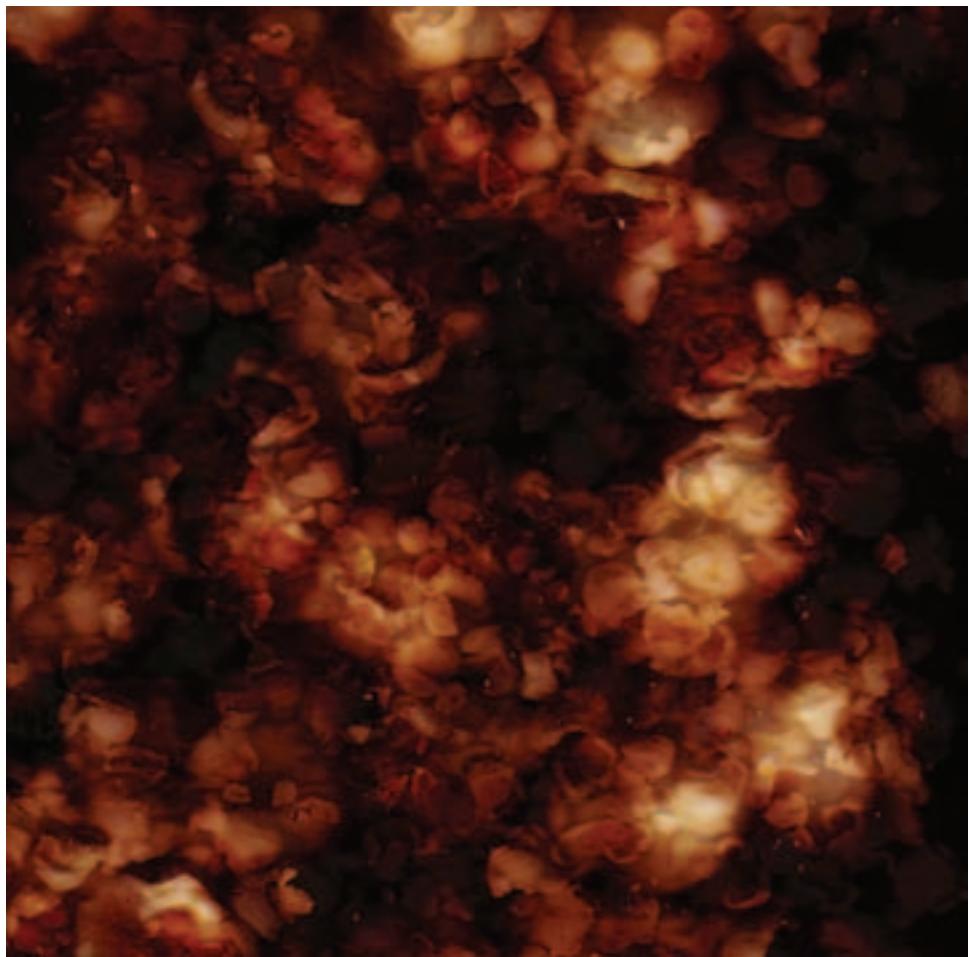
It is necessary to have a bit of simplicity so as to meet the challenges which arise every moment and change matters. Otherwise, we keep busy doing whatever is meant to just cover our sloth or our fear of answering what is of utmost significance for us at a given time. This view of things increases one's attention to gestures, to everyday space and time contexts and to something as simple as heart warmth. Working in the world of contemporary art, where things are often sophisticated and rather cold, one should have heaps of faith to propose that others take into consideration, with their attention riveted upon the present, situations which have meaning only thanks to creative and collaborative action. But we have little to choose: if we fail to do this, we continue to increase the distance between the artist and the public and end up doing nothing but producing yet another consumer society practice. Both these (undesirable) outcomes, are, as I think, the result of aggressive actions directed both against the self and against others.

Of all the previously used media and techniques, I choose to continue exploring space so as to create amenable places which enable people to act with their attention directed to the present, in creative ways, helped by the existence of light. I seek support in cultural references, for example Western art works, or fragments of classical Buddhist texts; I also work with small bits of material or create simple images.

Este necesar să ai un dram de simplitate pentru a face față provocărilor fiecărui moment, care este mereu altfel. Altfel, suntem mereu ocupați cu nenumărate lucruri care nu fac altceva decât să ne acopere fie lenea, fie frica de a răspunde lucrurilor celor mai semnificative pentru noi în prezent. Acest fel de a vedea lucrurile te îndreaptă către a da atenție gesturilor, contextelor spațiale și materialelor cotidiene, precum și unui lucru atât de simplu precum este căldura inimii. Lucrând în lumea artei contemporane, unde atât de adesea lucrurile sunt sofisticate și mai degrabă reci, e nevoie de destul de multă încredere pentru a propune oamenilor să ia în considerare, cu atenția îndreptată spre prezent, situații care au sens doar printr-o acțiune creativă colaborativă. Totuși, dacă nu facem asta, nu avem prea mult de ales decât să continuăm să mărim distanța dintre artist și public sau să nu facem altceva decât să producem încă o practică în plus într-o societate de consum. Acestea, ambele, sunt în opinia mea rezultatele unei acțiuni agresive atât asupra propriei persoane cât și asupra celorlalți. Dintre toate mediile și tehniciile folosite anterior, aleg să continu să explorez spațiul pentru a crea locuri potrivite, în care oamenii să poată să acționeze cu atenția îndreptată spre prezent și în mod creativ, ajutați de existența luminii. Caut ca susținere referințe culturale cum ar fi lucrări de artă orientală sau fragmente din texte clasice budiste, în aceeași măsură în care lucrez cu cantități mici de materie sau creez imagini simple.

Mirela Ivanciu is specialized in contemporary photography and new alternative media (Netherlands and US). Her work addressed issues such as impermanence and love, the relationship between the artwork and everyday life. She exhibited in the Netherlands, US, China and the UK. She has worked with a variety of techniques and media, the favorite one being site-specific work that involves light. She is enrolled into a PhD program at National Art University in Bucharest with a research proposal on *The Crossroads of Contemporary Art and Buddhism – Mindfulness in Everyday Life and the Problem of Selflessness*. She works in the Documentation Department of the National Museum of Contemporary Art.

Mirela Ivanciu s-a specializat în Olanda și Statele Unite pe fotografie contemporană și new alternative media. Artă sa interoghează problematica impermanenței și a iubirii, relația dintre lumea artei și viața zilnică. A expus în Olanda, Statele Unite, China și Marea Britanie. A lucrat cu o varietate de tehnici și medii, mediul de expresie favorit fiind lucrările site-specific care implică lumina. La ora actuală își definitează cercetarea doctorală la Universitatea Națională de Arte din București pe tema *Intersecția artei contemporane cu gândirea budistă - Conștientizarea cotidianului și dezvoltarea altruismului*. Lucrează la departamentul de documentare al Muzeului Național de Artă Contemporană.

Popcorn, digital photography, 2011. Courtesy the artist
Popcorn, fotografie digitală, 2011. Courtesy artistul

OLIVIA MIHĂLTIANU

...Alice without chains

Olivia Mihăltianu usually constructs her works as daily journal entries, acting and reacting to the situations around her: she documents places that are hidden from the viewer's eye, she enters the intimacy of her subjects, she observes details that should not be observed, she plays with her identity...and all that with a sort of bitter amusement. Olivia Mihăltianu is part of a generation of artists that enjoys the status of being autonomous and develops a critical awareness of the standards of today's constrained existence. Quite often, Olivia Mihăltianu places the artistic experience on the verge between creation and consumption, in order to uncover the vulnerability of the artistic product and to test the viewer. She pays a lot of attention to the medium in which she realizes her works, mysteriously combining object, photography, video and recordings on 8mm film. The visual constructions resulting

from these combinations are mobile and instantaneously compatible with the spaces in which they are presented. The artist's feelings are balancing and rapidly changing, leaving room for parallel realities – from her grandmother's kitchen she easily slides behind the counter of an American supermarket and from there to a golden room where Olivia is gently smoking a cigarette. (Anca Mihuleț)

...Alice fără lanțuri

Olivia Mihăltianu își construiește de obicei operele ca notițe zilnice de jurnal, acționând și reacționând la situațiile din jur: documentează locuri ascunse de ochiul privitorilor, pătrunde în intimitatea subiectelor, observă detaliu care n-ar trebui observate, se joacă cu propria identitate... și toate acestea cu un fel de amuzament amar.

Olivia Mihăltianu face parte din generația de artiști care se bucură de statutul autonomiei și își formează o conștiință critică asupra standardelor existenței îngădăite din ziua de astăzi. Adesea, Olivia Mihăltianu plasează experiența artistică la granița dintre creație și consum, pentru a dezvăluia vulnerabilitatea produsului artistic și pentru a-l testa pe privitor. Acordă atenție deosebită mediului în care își realizează lucrările, combinând în mod misterios obiecte, fotografii, lucrări video și înregistrări pe film de 8mm. Construcțiile vizuale care rezultă din aceste combinații sunt mobile și compatibile nemijlocit cu spațiile în care sunt prezentate.

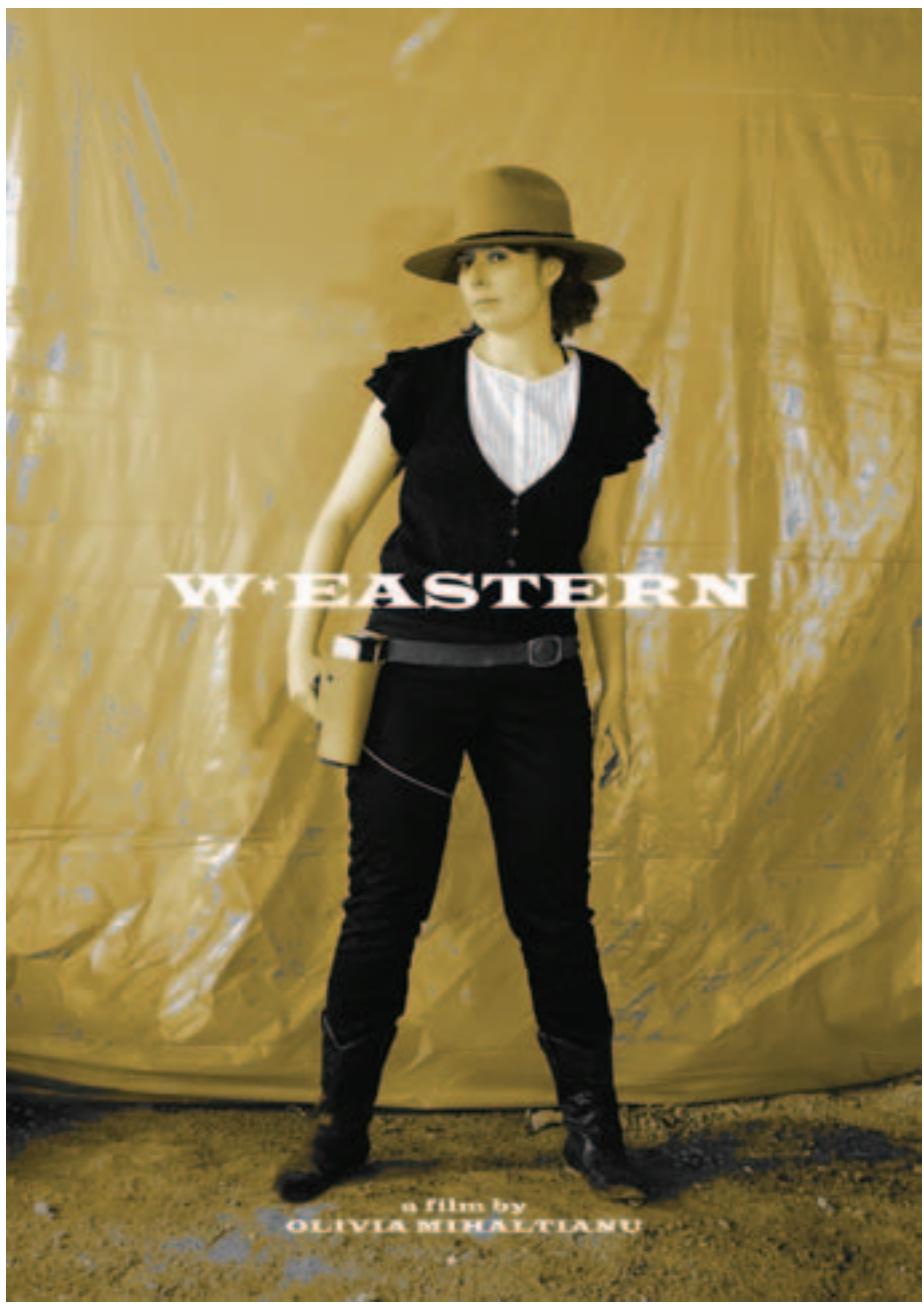
Sentimentele artistei balansează și se schimbă rapid, lăsând loc pentru realități paralele – ea alunecă cu ușurință din bucătăria bunicii în spatele tejghelei unui supermarket american, și de acolo într-o cameră aurie unde fumează delicat o țigară. (Anca Mihuleț)

Olivia Mihăltianu (b. 1981, Bucharest); lives and works in Bucharest, RO.

Her works have been presented at: Salonul de Proiecte, Bucharest (2012); Where Do We Go From Here?, Secession, Vienna (2010); 4th Young Artists' Biennial Bucharest, Anyone But Me, Anywhere But Here, Contemporary Art Gallery of the Brukenthal Museum, Sibiu, Romania (2008); Social Cooking Romania, NGBK, Berlin, (2007/2008); Found Footage KSAK, Kishnev, Moldavia (2007). Artist in residence: Cité Internationale des Arts, Paris, France (2011/2012); KulturKontakt, Vienna, Austria (2011); Múcsarnok Kunsthalle, Budapest, Hungary by Gulliver Connect (2010); Schafhof – Europäisches Künstlerhaus, Oberbayern, Freising, Germany (2008); Romanian Cultural Institute, Paris, France (2007).
www.artmiles.net

Olivia Mihăltianu (n. 1981, București); trăiește și lucrează la București.

Proiectele ei au fost prezentate la: Salonul de Proiecte, MNAC, București (2012); Where Do We Go From Here?, Secession, Viena (2010); Bienniala tinerilor artiști, ediția a IV-a, București; Anyone But Me, Anywhere But Here, Galeria de Artă Contemporană a Muzeului Brukenthal, Sibiu, Romania, (2008); Social Cooking Romania, NGBK, Berlin (2007/2008); Found Footage KSAK, Chișinău, Republica Moldova (2007). Artist in residence: Cité Internationale des Arts, Paris, Franța (2011/2012); KulturKontakt, Viena, Austria (2011); Múcsarnok Kunsthalle, Budapest, Ungaria, prin Gulliver Connect (2010); Schafhof – Europäisches Künstlerhaus, Oberbayern, Freising, Germania (2008); Institutul Cultural Român, Paris, Franța (2007).
www.artmiles.net

W*EASTERN, poster, 2011/ 2012. Courtesy the artist / artistul

SEBASTIAN MOLDOVAN

MAKE IT NEW

Sebastian Moldovan creates structures that are not directed by the system. Sebastian Moldovan practices a personal, sincere and uninvolved modernism. Something subjective and anonymous decides the mechanics of an isolated movement. Sebastian Moldovan's objects don't confirm their existence to the viewer. You see them, you think you see them... The artist practices a type of engagement based on experiment – trust – vision. To which he adds a necessary seduction. The subjects are places and objects made by man / doors, rooms, furniture, constructions, layers, gardens.../. Sebastian Moldovan possesses an enigmatic appreciation of the house and of the garden. These are spaces and psychologically charged places, with a transcendental geometry and a graphic attention, presenting in detail the outlines of one single object. Slowly, the atmosphere changes. The things on and made out of paper, the plants, the old objects,

inevitably receive the references of an acute technology. The meeting is, once again, enigmatic. The surface and the image have a continuous solidity. Singular objects, with recurrent patterns. A dense materiality, together with a translucent imagery.

A clear part and a few metaphors. Many other dimensions are involved, secret lives and an infinite realness. One can find arguments for the choices Sebastian Moldovan makes, but not for his philosophy. (Liviana Dan)

MAKE IT NEW

Sebastian Moldovan creează structuri care nu sunt orientate în funcție de sistem. Sebastian Moldovan practică un modernism de factură personală, sinceră și neimplicată. Ceva subiectiv și anonim decide asupra mecanicii unei mișcări izolate. Obiectele lui Sebastian Moldovan nu-și confirmă existența față de privitor. Le vezi, crezi că le vezi... Artistul practică un mod de angajare bazat pe experiment – încredere – viziune. Cărora le adaugă seducția necesară. Subiectele sunt locuri și obiecte făcute / uși, camere, mobilă, construcții, straturi, grădini.../. Sebastian Moldovan are o apreciere enigmatică pentru casă și grădină. Acestea sunt spații și locuri cu încârcătură psihologică, cu o geometrie transcendentă și atenție grafică, prezentând în detaliu contururile unui obiect izolat. Încelul cu încelul, atmosfera se schimbă. Lucrurile de pe hârtie, cele făcute din hârtie, plantele, obiectele vechi, preiau inevitabil referința unei tehnologii acute. Întâlnirea este, din nou, enigmatică. Suprafața și imaginea au soliditate neîntreruptă. Obiecte singulare cu modele recurente. O materialitate densă, asociată cu imagini translucide. O parte clară și câteva metafore. Multe alte dimensiuni sunt implicate, vieți secrete și o infinită realitate. Putem argumenta alegerile pe care le face Sebastian Moldovan, nu însă și filosofia sa. (Liviana Dan)

Sebastian Moldovan (b. 1982, Baia Mare, RO); lives and works in Bucharest. Solo exhibitions: *Artist Survival Kit*, Jan Dhaese Gallery, Gent (2010); *Luxury is...*, Jan Dhaese Gallery, Gent (2008). Group exhibitions (selection): *Global Without Globalization*, Salonul de Proiecte, Bucharest (2012); *Household Goods*, Haifa Mediterranean Biennale of Contemporary Art, Haifa (2010); *New History*, Kharkov Art Museum, Kharkov (2009); *If You Think This World Is Bad You Should See Some of the Others*, Prague Biennale 3, Prague (2009); *Dada East? The Romanians of Cabaret Voltaire*, Cabaret Voltaire, Zürich (2006).

Sebastian Moldovan (n. 1982, Baia Mare); trăiește și lucrează la București. Solo shows: *Artist Survival Kit*, Jan Dhaese Gallery, Gent (2010); *Luxury is...*, Jan Dhaese Gallery, Gent (2008). Exhibitions (selection): *Global Without Globalization*, Salonul de Proiecte, București (2012); *Household Goods*, Bienala Mediteraneană de Artă Contemporană, Haifa (2010); *New History*, Muzeul de Artă Harkov, Harkov (2009); *If You Think This World Is Bad You Should See Some of the Others*, Prague Biennale 3, Praga (2009); *Dada East? The Romanians of Cabaret Voltaire*, Cabaret Voltaire, Zürich (2006).

A Support Project, site-specific installation to show support by participation and otherwise to distinguish between showing support and actually supporting; neon tubes, wooden bars, electric wire, 2011. Courtesy the artist
A Support Project, instalare site-specific concepută pentru a arăta suportul prin participare sau pentru a face distincția între a arăta sprijinul și a sprijini cu adevărăt; neon, bare de lemn, cablu electric, 2011. Courtesy artistul

SORIN ONCU

Ah/ HwTE (Antihomophobic - Halfway Through Education)

Romanian intelligentsia, profoundly linked to the extreme right's sentiments regarding homosexuality, even when it claims to be liberally-orientated and very tolerant, is at the core of institutionalized homophobia in the Romanian educational system, from kindergarten to the Romanian Academy. Far more, the Romanian Academy is the place where homophobia is at home. From the leading Romanian contemporary thinkers to their disciples, the understanding of homosexuality is profoundly shaped by the far right doctrines dominant in the late 1930s. The project Ah/ HwTE (Antihomophobic - Halfway Through Education) emphasizes that the DEX (the Explanatory Dictionary of the Romanian Language) is much more than just a book listing the words of the Romanian language. The heterosexist dictionary is homophobic, not only by its definitions of homosexuality, but also by the absence of words such

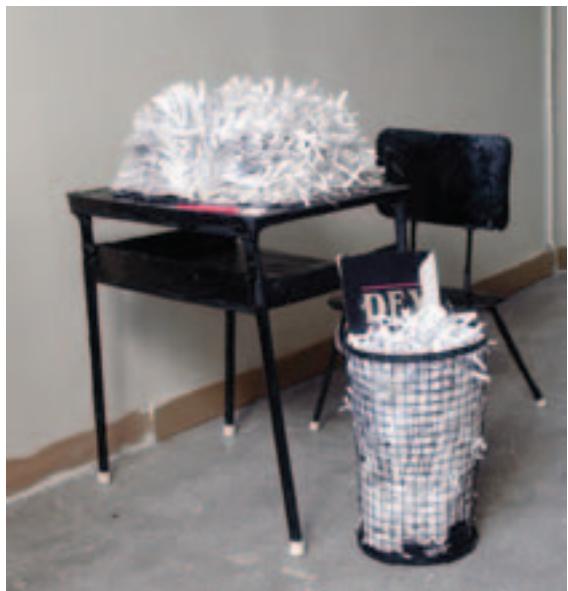
as homophobia or homophobic. The very absence of these words suggests that the authors, members of the Romanian Academy and the Romanian intellectual class, have succumbed to ingrained prejudicial thinking. The dictionary incarnates the backwardness of Romanian intellectual thought, widespread in society through education, causing the stigmatization of LGBT people throughout their life, not only by individuals, but also by the learning institutions as well.

Ah/ LJPE (Anti-homofobic – La jumătatea procesului educațional)

| ntelectualitatea românească, strâns legată de sentimentele extremei drepte în ceea ce privește homosexualitatea, în pofida autooproclamatei orientări liberale și toleranțe profunde, constituie sămburele homofobiei instituționalizate din sistemul românesc de educație, de la grădiniță la Academia Română. Ceea ce este mult mai grav este că la Academia Română homofobia este la ea casă. De la gânditorii cei mai proeminenți la discipolii lor, înțelegerea homosexualității este puternic influențată de doctrinile de extremă dreaptă care au dominat în Romania la sfârșitul anilor 1930. Proiectul Ah/ LJPE subliniază că DEX-ul este mult mai mult decât o carte care enumere cuvintele limbii române. Dicționarul heterosexist este de fapt homofob, nu numai prin definiția pe care o dă termenului de homosexualitate, ci și prin absența unor cuvinte precum homofobie sau homofobic. Absența acestor cuvinte sugerează că autorii, membri ai Academiei Române și ai clasei intelectuale românești, sunt sclavii unei gândiri închitate și pline de prejudecăți. Dicționarul încarnează subdezvoltarea gândirii intelectuale românești, răspândită în societate prin educație și cauzând stigmatizarea persoanelor LGBT (lesbiene, gay, bisexuale, transgender) de-a lungul întregii lor vieți, nu numai de către indivizi, ci și de către instituțiile de învățământ.

Sorin Oncu (born in Pancevo, Serbia); lives in Timișoara, RO. He graduated from the Faculty of Art and Design at the West University of Timisoara. Solo exhibitions: *Isomorphism*, Atelier 030202, Bucharest (2012); *ECO*, Calina Gallery, Timișoara (2009). Group exhibitions: *Political Mirage*, Totem II Canale, Venice (2011); *Environmental Ethics*, Contemporary Utopia Festival, Mansarda Gallery Timișoara, UNAGaleria Bucharest (2005).

Sorin Oncu (născut la Pancevo, Serbia); trăiește la Timișoara. A absolvit facultatea de Artă și Design a Universității de Vest din Timișoara. Expoziții personale: *Isomorphism*, Atelier 030202, București (2012); *ECO*, Galeria Calina, Timișoara (2009). Expoziții de grup: *Political Mirage*, Totem II Canale, Venice (2011); *Environmental Ethics*, Contemporary Utopia Festival, Galeria Mansarda Timișoara, UNAGaleria București (2005).

Ah/ HwTE (Antihomophobic - Halfway Through Education), fringed DEX (Explanatory Dictionary of the Romanian Language), paper, paint, razor blade, pen, glue, plastic, cardboard, wooden frames, wire fencing, dimensions variable, 2012. Courtesy the artist

Ah/ LJPE (Anti-homofobic – La jumătatea procesului educațional), DEX franjurat, hârtie, vopsea, lamă de ras, pix, lipici, plastic, carton, rame de lemn, sărmă pentru împrejmuit, dimensiuni variabile, 2012. Courtesy artistul.

DANIELA PĂLIMARIU

During the last five years I have developed a fascination with people's behavior, the details that make them different and the ones that are shared by a majority. An opposition towards any dramatic, predictable or overly important gestures, coupled with an impulse to physically improve things, has led me towards an art practice concerned with the everyday culture and its fascinating questions. Through most of my works, I am learning to let things happen, even if nothing goes according to plan and things turn into chaos (like with *Dinner in the Love Boat*, which involved 10 people of different nationalities, strangers to each other, eating a rather poor dinner, in an awkward setup). I do not have a unique method of working, because this is dictated by the work itself. It might be video, drawing, object-making, installation or performance; more recently, sculpture. This is, in turn, informing my practice and giving me the freedom to experiment and take risks. My art will always be about

the normal in opposition with *the interesting*; about frivolities, banalities, boredom. I have recently begun to use the instruments of design and create not just objects for people to use, but whole environments for them to *play* in. However, I'm not *in love* with art *per se*. Maybe at some point in my life I will be a flower girl or a postwoman and that would be my "art" then, but I wouldn't call it *art*, of course, it would just be *life*.

In ultimii cinci ani, am fost tot mai fascinată de comportamentul oamenilor, de detaliile care îi fac diferiți și de cele comune unei majorități. Opoziția față de orice gesturi dramatice, previzibile sau ultraimportante, precum și impulsul de a îmbunătăți fizic lucrurile, m-a condus înspre o practică artistică preocupată de cultura cotidiană și misterele ei fascinante. Majoritatea lucrărilor mele sunt modalități de a învăța să las lucrurile să se întâmple, chiar dacă nimic nu decurge potrivit planului și se dezlănțuie haosul (cum s-a întâmplat cu *Dinner in the Love Boat*, în care au fost implicate zece persoane de naționalități diferite, străine unele față de celealte, mâncând o masă cam frugală într-un decor iritant). Nu urmez o metodă unică de lucru, ci aceasta este dictată de lucrarea însăși. Poate fi o lucrare video, desen, manufacturarea unui obiect, instalație sau performance; și, mai recent, sculptură. Acest procedeu își pune la rândul lui amprenta asupra practicii și îmi dă libertatea de a experimenta și de a risca. Arta mea va fi întotdeauna despre ceea ce este *normal* în opoziție cu ceea ce este *interesant*; despre frivolitate, banalitate, plăcileală. Am început recent să folosesc instrumente de design și să creez nu doar obiecte pentru uz cotidian, ci întregi spații în care oamenii să se joace. Totuși, nu sunt îndrăgostită de arta ca atare. Poate că la un moment dat voi fi vânzătoare de flori sau poștaș, și atunci această activitate va constitui „arta” mea, doar că, firește, n-ăs numi-o *artă*, ci pur și simplu *viață*.

Daniela Pălimariu is an emerging visual artist from Iași, Romania. She has graduated with a BA in Photography and Video from George Enescu Arts University in Iași, and has recently been awarded the MA Fine Arts : Contemporary Practice from the University College Falmouth, U.K. Among her most important works are *CAL* – solo photographic project at French Cultural Centre, Iași, 2010, *Dinner in The Love Boat* at Lago Film Fest, 2011, *The Platform* – Falmouth, U.K. Daniela's art practice has evolved, in the last few years, towards participatory performances and installations that aim to highlight the wonders of everyday life, with a subtle subversive touch. Daniela currently lives in Bucharest.

Daniela Pălimariu este un artist emergent din Iași. A absolvit Universitatea George Enescu din Iași, la departamentul Foto - Video, și studiile de master la University College Falmouth, Marea Britanie. Dintre lucrările cele mai importante amintim: *CAL*, proiect fotografic personal la Centrul Cultural Francez din Iași (2010); *Dinner in The Love Boat*, Lago Film Fest (2011); *The Platform*, Falmouth, Marea Britanie. Arta Danieliei a evoluat în ultimii ani înspre performanțe participative și instalații care accentuează „miracolele” vieții zilnice, cu o nuanță ușor subversivă. La ora actuală trăiește la București.

Layered Potluck, a dinner table built over a double bed, 2011. Courtesy the artist
Potluck stratificat, masă pentru cină montată peste un pat dublu, 2011. Courtesy artistul

LEA RASOVSYKY

Tormentors

Lea Rasovszky and the Specters Haunting Pop Culture

Lea Rasovszky's art can be considered as a reflection on the seemingly endless births, metamorphoses, deaths, and ensuing resurrections of pop culture, "the sole myth system that unites us all", as Leslie Fiedler once said. Indeed, at first sight it's all there, mostly in the form of small drawings and mixed media panels, or in room installations: the bodies, the boobs, the (s)dicks, the sex, the fashion, the kitsch, the bunnies, the sunglasses, the beauty nails, the Teletubbies, good old Mickey Mouse, the gender trouble, the shrill colors of advertisement, the hype of the new media, even the specters of religion roaming among the earthly sinners at the supermarket. Rasovszky's works are characterized by a fresh roughness and rawness, albeit never taking delight in trash. Her figurative portraits are skillful and delicate, her installations are meticulously staged. Nonetheless, they always espouse an in-your-face—

attitude, sometimes marked by anger, melancholy, even bitterness, sometimes by crude irony and humor. The cool detachment and aloofness of the Warhol era crumbles. There's a beast prowling around the gates of the art system... Has it already sneaked in? The energy of her works could be related to the raw, but controlled power of the likes of Raymond Pettibon, who designed the scathing record covers for the hardcore punk band Black Flag. It is of major importance that the spirit of this post-revolutionary, non-utopian 'reneg-art' is carried on and developed further by younger artists from other geographical backgrounds. Lea Rasovszky could be one of them.

Text fragment by Dr. Jörg Scheller, art historian, journalist, and musician based in Berne, Switzerland. He works as a lecturer at the Zurich University of the Arts, and as assistant professor at the University of Siegen, Germany.

Tormentors

Lea Rasovszky și stafia care învăluie cultura pop

Lucrările create de Lea Rasovszky pot fi considerate reflecții asupra nașterilor, metamorfozelor, morților, și reînvierilor aparent infinite ale culturii pop, „singurul sistem mitologic care ne unește pe toți”, după cum spunea odată Leslie Fiedler. Într-adevăr, la prima vedere, lucrurile sunt vizibile, în principal ca desene de mici dimensiuni și panouri multimedia, sau în instalații unispățiale: trupurile, săni, puțele și sculele, sexul, moda, kitschul, iepurașii, ochelarii de soare, unghiiile artificiale, personajele din Teletubbies, bătrânlul Mickey Mouse, contradicțiile între feminitate și masculinitate, culorile stridente ale reclamelor, miracul noilor mijloace mass-media, chiar și stafiile religiei care se amestecă printre păcătoși prin supermarketuri. Lucrările artistei sunt caracterizate printr-o asprime și cruzime proaspete, deși niciodată nu sucombă plăcerii de a se deda mizeriei. Portretele ei figurative sunt abile și delicate, instalațiile ei suntmeticulos înscenate. Cu

Lea Rasovszky's solo exhibition projects include: *The Savages*, Atelier 35, Bucharest (2012); *MEN*, Atelier 35, Bucharest (2011); *Sorrow, Heartache, Recovery & Shit*, AlertStudio, Bucharest (2011). Group shows: *VOIAJ. And he went trippy toed, trippy toed...*, Foto Anexa 2, Bucharest (2011); *Cranium: About Life and Death*, Vatra Collective, Bucharest (2012); *The Iwano Project X*, The Museum of Contemporary Art of Vojvodina, Novi Sad, Serbia (2010).

Dintre proiectele sole ale Leei Rasovszky amintim: *Sălbaticii*, Atelier 35, București (2012); *MEN*, Atelier 35, București (2011); *Sorrow, Heartache, Recovery & Shit*, AlertStudio, București (2011). Expoziții de grup: *VOIAJ. And he went trippy toed, trippy toed...*, Foto Anexa 2, București (2011); *Cranium: About Life and Death*, Vatra Collective, București (2012); *The Iwano Project X*, Muzeul de Artă Contemporană al Voivodinei, Novi Sad, Serbia (2010).

toate acestea, ele adoptă întotdeauna o atitudine de contact direct, obraznic și penetrant, marcată câteodată de iritare, melancolie, amărciune chiar, alteori de ironie crudă și umor. Distanțarea rece și superioritatea erei Warhol se destramă. Un balaur dă târcoale porților sistemului... Oare a pătruns deja în lumea artei? Energia lucrărilor ei poate fi alăturată puterii crude, dar controlate, a unor artiști de talia lui Raymond Pettibon, care a creat copările discurilor grupei de punk radical Black Flag. Este de importantă majoră faptul că spiritul aceastei „reneg-arte” postrevoluționare și non-utopice este continuat și dezvoltat de către artiști mai tineri din alte zone geografice. Lea Rasovzsky ar putea fi unul dintre aceștia.

Fragment de Dr. Jörg Scheller, istoric de artă, jurnalist și muzician care trăiește la Berna, Elveția. Este lector la Universitatea de Arte din Zürich și profesor asistent la Universitatea din Siegen, Germania.

You Said You'd Be Back, installation (mirrors, iron frame, chair, neons), 2011. Courtesy the artist
Ai spus că te vei întoarce, instalatie (oglinzi, cadru de fier, scaune, neon), 2011. Courtesy artistul

ARNOLD SCHLACHTER

The project "SECURITY NOW!" is an installation based on the documentation of two former projects about private security in Romania. In detail: the project PARApoliția done in Sibiu in june 2011 and its continuation with the project of APARAT SECURITY performed in April 2012 at the "Shelter in the House of the People"-project at MNAC. The work PARApoliția was about an organization that parallels the state institutions that deal with security, surveillance and control. It gathers under the same institutional roof all the private security agencies in Bucharest (around 300 ones). As a parallel security structure, PARApoliția is an independent network of mutual support of its members. The project developed into various mediums (object, maps, heraldics, performance) in a constant try to reveal the dynamic of contemporary surveillance and control institutions: the increased privatisation of this sector reflects the shift of basic rights (like security) as guaranteed by a virtually democratic entity to an economical monopol. I position myself critically

towards this, through a strategy of identification. The private security company of APARAT SECURITY had an invitation by the "Presidential Candidacy" and the mission to protect the whole project of the "Shelter in the House of the People". In the same time this security company itself was a candidate for presidency in a militarized society, in which the state of exception becomes normality. For this purpose we held a speech, did a parade (the paraparada) and portrayed the real guards of the House of the People. The paraparada was a reenactment of the parade of the Jandarmeria Română held three weeks earlier, where they got from the Romanian Government the flag of war.

Proiectul „SECURITY NOW!” este o instalatie bazata pe documentatia a doua proiecte precedente despre siguranta privată în România. În detaliu este vorba despre proiectul PARApoliția, realizat la Sibiu în iunie 2011 și continuarea acestuia cu proiectul APARAT SECURITY în aprilie 2012 în cadrul proiectului „Shelter in the House of the People” la MNAC. Lucrarea PARApoliția este despre o organizație paralelă instituțiilor de securitate, supraveghere și control ale statului. Ea reunește sub aceeași umbrelă instituțională toate agențiile de securitate private din București (aproximativ 300 la număr). Ca structură paralelă, PARApoliția este constituită ca rețea independentă de suport reciproc între membri. Realizat în diferite forme (obiecte, hărți, heraldică, performance), proiectul constituie o încercare constantă de a dezvăluî dinamica instituțiilor de supraveghere și control contemporane: privatizarea crescândă a acestui sector este o reflecție a transformărilor drepturilor fundamentale (precum securitatea), aşa cum sunt ele garante de o entitate democratică, într-un monopol economic. Adoptând o strategie de identificare, mă poziționez critic față de aceste realități. La invitația Candidatului la Președinție, compania de securitate privată APARAT SECURITY primește misiunea de a proteja întreg proiectul „Shelter in the House of the People”.

Arnold Schlachter (b. Timișoara, 1975). Lives and works in Bucharest, RO.

Solo exhibitions: *We are the Dogs*, Atelier 35, Bucharest (2010); *EXITparadis*, ParadisGaraj, Bucharest (2010). Collective projects (selection): *The Presidential Candidacy Offers Shelter at the House of People*, the National Museum of Contemporary Art spaces (2012); *The 1st Congress of the Spectral Institution*, UNA Gallery, Bucharest; *The 1st Fair of the Spectral Institutions*, The Gallery of Contemporary Art of the Brukenthal National Museum, Sibiu (2011); *The Knot*, Bucharest, *Walled Windows* project together with Veda Popovici (2010).

Arnold Schlachter (n. Timișoara, 1975). Trăiește și lucrează la București. Expoziții personale: *We are the Dogs*, Atelier 35, București (2010); *EXITparadis*, ParadisGaraj, București (2010). Proiecte colective (selecție): *Candidatul la Președinție vă oferă adăpost în Casa Poporului*, spațiile Muzeului Național de Artă Contemporană (2012); *Primul Congres al Instituțiilor Spectrale*, Galeria UNA, București; *Primul Târg al Instituțiilor Spectrale*, Galeria de Artă Contemporană a Muzeului Național Brukenthal, Sibiu (2011); *The Knot*, București, *Walled Windows* împreună cu Veda Popovici (2010).

People". În același timp, această companie de securitate candidaază ea însăși la președinție, într-o societate militarizată, în care starea de excepție a devenit normalitate. În acest scop, am ținut o cuvântare, am organizat o paradă (paraparadă) și i-am imitat pe paznicii Casei Poporului. Paraparada a constituit o reîncenare a paradei pe care Jandarmeria Română o ținuse cu trei săptămâni în urmă, primind de la Guvernul României steagul de luptă.

APARAT SECURITY- team listening to the Presidential Candidate at the Shelter in the House of People (part of the paraparada), performance, 2012. Courtesy the artist

Echipa APARAT SECURITY ascultând discursul Candidatului la Președinție la Adăpost în Casa Poporului, performance, 2012. Courtesy artistul

MIRCEA STĂNESCU

Gallolyticus.* Blue Spot.
A project of life.

Things in life seem to be simple. You become sick. You develop a heart disease. You get operated. You dream to recover. This opens a process as a day-by-day celestial sensor of yourself, a recollection of motifs concerning your lifetime. Then you start to wonder and count all the mistakes you've made. You ask for *life & things*, questioning the indoors of your destiny or fate. The GM project is a personal enterprise, a projection dealing with a rhetorical introspective tour of yourself, as a perspective on the facts of your life. Ego or sharing? A weird Asian streptococcus appeared as a creepy intruder dazzling your existence like an existential overdose, as an inside menace of life. The images in your heart report an imported reality, as a virus, challenging your own critical thinking skills, invading and overwhelming your senses as part of it. The result shows only the side of the living terror, a set of statements, a living proof of the URBANOLEPSIA state of mind.

Gallolyticus has no explanation. It's a virus. It's only a benign anguish, an act of capturing

and exhausting your energy. In this case, the genuine reality always pleads as a compromise. The conviction and the ambiguity are antinomical. Although the feelings subscribe as a substitute trajectory of understanding uncanny facts. Here the convulsions and the candor of life play enough motifs to turn our existence blue. In our illusory transaction with life, we face lethal viruses, but Reality thinks differently and acts unexpectedly. We have to turn off the page of indifference. No more compromises. Just manipulation revealed. The *viruses museum* joins the new acquisitions. The past doesn't stay in the past. If you don't trust the future, you'll get to know it. The imagery potential of the unknown always reveals a scenario encrypted by either joy or pain. 'The stories can help us better understand reality, but our fotos are haunting us'. Pathos as a story is not obsolete. Sufferance sells well.

* *Streptococcus gallolyticus* subsp. *gallolyticus* is an important causative agent of infective endocarditis (IE) but the knowledge on virulence factors is limited and the pathogenesis of the infection is poorly understood.

Gallolyticus. Punctul albastru.
Un proiect de viață

In viață, lucrurile par simple. Te îmbolnăvești. Îți se descoperă o boală de inimă. Ești operat. Visezi la recuperare. Toate acestea deschid un proces, ca un zilnic senzor ceresc al sinelui, o amintire de imagini ce descriu timpul vieții tale. Apoi începi să te întrebă și să numeri toate greșelile pe care le-ai făcut. Céri viață, cu tot ce face parte din ea, chestionând interioarele destinului tău, ale sortițe tale. Proiectul GM este o inițiativă personală, o proiecție a unui tur al sinelui, introspectiv și retoric, ca perspectivă asupra evenimentelor vieții tale. Sinele sau împărtășirea? Un straniu streptococ asiatic a apărut, ca un intrus abominabil, bulversându-ți existența, ca o supradoză existențială, ca o amenințare interioară a vieții. Imaginile care-ți traversează inima transportă mărturiile unei realități importante, ca un virus care-ți pune la încercare

Between high-class graphic and the texture of writing, Mircea Stănescu delivers his photography, conceptually, raw and visually exquisite. In his projects, he combines all these states with different translations of installation and photography: *You Ask for It*, The Contemporary Art Gallery of the Brukenthal National Museum, Sibiu (2010); *Office Wall - MDF/Monat de Foto*, Christine König Gallery, Vienna (2006); *Position: Rumaenien/ Forum A9 Transeuropa/Quartier 21/ MQ / Wien* (2002).

Între grafica rafinată și textura scrisului, Mircea Stănescu livrează fotografia, conceptual, brut și vizual ascuțit. În proiectele sale, combină toate aceste stări cu diferite translații ale instalației și fotografiei: *You Ask for It*, Galeria de Artă Contemporană a Muzeului Național Brukenthal, Sibiu (2010); *Office Wall - MDF/Monat de Foto*, Galeria Christine König, Viena (2006); *Position: Rumaenien/ Forum A9 Transeuropa/Quartier 21/ MQ / Viena* (2002).

puterea de gândire, invadând și învingându-ți simțurile. Rezultatul arată doar latura terorii și, un set de declarării, dovada vie a URBANOLEPSIEI ca stare de spirit.

Gallolyticus nu are explicație. Este un virus. Este doar o angoasă benignă, un act de capturare și epuizare a energiei. În acest caz, realitatea genuină pledează întotdeauna drept compromis. Convingerea și ambiguitatea sunt antinomice. Deși sentimentele subscrui ca traectorie de substituție pentru înțelegerea faptelor

neliniștitore. Aici, convulsiile și candoarea vieții aduc suficiente motive pentru a albăstria existența. În tranzacția noastră iluzorie cu viață, ne confruntăm cu virusuri letale, dar Realitatea este de altă părere și acționează în mod neașteptat. Trebuie să întoarcem pagina indiferenței. Fără compromisuri. Pur și simplu, demascarea manipulării. Muzeul virușilor se adaugă noilor achiziții. Trecutul nu rămâne trecut. Dacă nu ai încredere în viitor, vei face cunoștință cu el. Potențialul imagistic al necunoscutului dezvăluie întotdeauna un scenariu criptat, fie prin bucurie, fie prin durere. Poveștile ne pot ajuta să înțelegem mai bine realitatea, dar fotografile ne urmăresc ca niște stafii. Patosul ca poveste nu e depășit. Suferința se vinde bine.

* *Streptococcus gallolyticus* subsp. *Gallolyticus* este un important agent cauzator al edocarditei infecțioase (EI), dar cunoștințele despre factorii de virulență sunt limitate iar patogeneza infecției insuficient înțeleasă.

Gallolyticus.Blue Spot series, digital photography, variable dimensions, 2011 – 2012. Courtesy the artist
Seria Gallolyticus.Blue Spot, fotografie digitală, dimensiuni variabile, 2011 – 2012. Courtesy artistul

CURATORS /
CURATORI

CORINA BUCEA

Corina Bucea (b. 1983), cultural manager, Fabrica de Pensule / The Paintbrush Factory
Corina Bucea is a cultural manager, working at Fabrica de Pensule / The Paintbrush Factory – an independent contemporary arts center located in Cluj, Romania. Corina has been working in Fabrica de Pensule since its opening in 2009 and is responsible for the general management of the umbrella organization that gathers several galleries, as well as organizations and contemporary artists working in the space.

Corina Bucea holds a degree in Philosophy (studying in Cluj and Lyon) and has been involved in several NGOs and independent initiatives during recent years. Her cultural management background includes training in the UK (London) and France (Paris and Grenoble) and her experience involves communication and planning in the cultural field, while also being committed to partnership development and education.
www.fabricadepensule.ro

Corina Bucea (n. 1983), manager cultural, Fabrica de Pensule/ The Paintbrush Factory
Corina Bucea este manager cultural la Fabrica de Pensule/ The Paintbrush Factory, un centru independent de artă contemporană din Cluj, România, în care s-a implicat încă de la înființare, din anul 2009. Răspunde de managementul general din cadrul organizației-umbrelă sub egida căreia funcționează mai multe galerii, organizații și artiști contemporani care lucrează în spațiul respectiv.

Corina Bucea a absolvit facultatea de filosofie (urmând cursurile universităților din Cluj și Lyon) și a făcut parte în ultimii ani din mai multe NGO-uri și inițiative independente. Specializarea ei în management cultural se bazează pe cursuri următe în Marea Britanie (Londra) și Franța (Paris și Grenoble), precum și pe experiența ei în planificare în domeniul cultural. În același timp este implicată în educație și dezvoltarea de parteneriate.
www.fabricadepensule.ro

HILDE DE BRUIJN

Hilde de Bruijn (b. 1971, NL) is a curator based in Amsterdam, where she took the de Appel Curatorial Training Programme in 2000/2001. She has curated various projects in The Netherlands and was Head of Exhibitions at SMART Project Space from 2007-2010. Between 2007 and 2011 she was an advisor to the Netherland Film Fund (experimental film), and the Committee for Visual Arts, Design and Architecture for the City of Utrecht. In 2009 she also was an advisor at the Mondriaan Foundation. Currently she is working on a curatorial research funded by the Mondriaan Foundation, into the philosophical writings of the Danish artist and thinker Asger Jorn (1914-1973) in relation to contemporary practices. She is also co-editor of a book by Stefanos Tsivopoulos (together with Alfredo Cramerotti) to be published by Intellect Books in early 2013, and one of the curators of the 5th Biennial of Young Artists in Bucharest in 2012. From December 2011, De Bruijn works as a curator at the Cobra Museum, Amstelveen. Here, she is mainly involved in devising new concepts regarding the museum's contemporary arts policy and new approaches to collection presentation.

Hilde de Bruijn (n. 1971, Olanda) activează ca și curator la Amsterdam, unde a absolvit programul De Appel Curatorial Training în 2000/2001. A curatatoare numeroase proiecte în Olanda și a condus departamentul de expoziții al SMART Project Space între 2007 și 2010. Între 2007 și 2011 a fost consilier al Arhivei Naționale de Film a Olandei (pentru film experimental) și al Comitetului pentru arte vizuale, design și arhitectură al orașului Utrecht. În 2009 a fost consilier al Fundației Mondriaan.

În prezent lucrează în cadrul unui proiect de cercetare curatorială finanțat de Fundația Mondriaan, despre analiza scrierilor filosofice ale artistului și gânditorului danez Asger Jorn (1914-1973) în relație cu practicile contemporane. Este co-editor al unei cărți de Stefanos Tsivopoulos (împreună cu Alfredo Cramerotti), care va fi publicată la începutul anului 2013 de editura Intellect Books. Se numără de asemenea printre curatorii celei de-a cincea ediții a Bienalei Tinerilor Artiști de la București, în 2012. Din decembrie 2011, De Bruijn este curator al Muzeului Cobra din Amstelveen, unde este interesată de noile abordări ale muzeului în ceea ce privește arta contemporană și strategiile de prezentare a colecțiilor.

LUIGI FASSI

Luigi Fassi is the director of ar/ge kunst Galerie Museum in Bolzano, Italy, where he curated, amongst others, monographic exhibitions of Runo Lagomarsino, Chto Delat?, Mark Boulos, William E. Jones, Eva Kotatkova, and Alejandro Cesarco. As the 2008-2009 Helena Rubinstein Curatorial Fellow of the Whitney Museum Independent Study Program in New York, he has organized several international exhibitions, including "Theoretical Practice", ISCP, New York (2009); "Archeology of Mind", Malmö Konstmuseum, Sweden (2008); and "Baltic Mythologies", Prague Biennial 3 (2007). His writings appear in publications such as *Mousse*, *Artforum*, *Domus*, *Site*, *Flash Art*, *KLAT* and he is a co-author of *Clement Greenberg. L'avventura del modernismo*, Johan & Levi, Milan, Italy 2011 and *Time Out of Joint: Recall and Evocation in Recent Art*, Yale University Press, New Haven, US 2009.

Luigi Fassi este directorul ar/ge kunst Galerie Museum din Bolzano, Italia, unde, printre altele, a fost curatorul expozițiilor personale ale artiștilor Runo Lagomarsino, Chto Delat?, Mark Boulos, William E. Jones, Eva Kotatkova și Alejandro Cesarco. În calitate de bursier curatorial „Helena Rubinstein” în cadrul programului independent de studii al Whitney Museum din New York, Fassi a organizat mai multe expoziții internaționale, între care Theoretical Practice, ISCP, la New York (2009); "Archeology of Mind", la Malmö Konstmuseum, Suedia (2008); și "Baltic Mythologies", la a treia ediție a bienalei de la Praga (2007). Scriserile sale apar în publicații precum *Mousse*, *Artforum*, *Domus*, *Site*, *Flash Art* sau *KLAT*. Este co-autorul studiilor *Clement Greenberg. Aventura modernismului*, Johan & Levi, Milano, Italia 2011 și *Timpul dezrădăcinat: Amintire și evocare în arta recentă*, Yale University Press, New Haven, SUA 2009.

NATHALIE HARTJES

Nathalie Hartjes works at the de Appel arts centre as coordinator of the Curatorial Programme and as head of the Gallerist Programme. She is also a freelance writer and project manager, currently working with Dutch artist Arnoud Holleman on a work for public space in Rotterdam. Together with Natasha Ginwala (independent curator) and Sjoerd Westbroek (artist), Nathalie is initiating a Dutch branch to The Public School network. She has published for Tubelight magazine, where she is currently on the editorial board, Kunstbeeld, Beton Brut (magazine of the Kunstverein Düsseldorf), BAM – Flemish Institute for Visual, Audiovisual and Media Art and has written fiction texts for Pataphor (artist's book by Hidde van Schie) and the catalogue "The woods that see and hear" (dertien hectare, 2010). In 2011 she was assistant-curator to Bik van der Pol and producer of the group exhibition "Too late, too little, (and how) to fail gracefully", held in the old military Fort of Asperen. Participating artists were Lara Almarcegui, Critical Art Ensemble, Harun Farocki, Jasper Niens, Runa Islam, Asa Sonjasdotter, and Artur Zmijewski, amongst many others. Previously she was coordinator of the Committee of Roosendaal, a network of leading contemporary art institutions in the Benelux and the German Rhineland. From 2006 to 2008 she worked at Witte de With Rotterdam as a communications officer and assistant director to Nicolaus Schafhausen.

Nathalie Hartjes activează la de Appel arts centre, unde coordonează programul curatorial și conduce programul pentru galeriști. Este de asemenea scriitor și manager de proiecte independent, lucrând în prezent cu artistul olandez Arnoud Holleman la un proiect pentru spațiul public din Rotterdam. Împreună cu curatorul independent Natasha Ginwala și artistul Sjoerd Westbroek, Nathalie a inițiat o versiune olandeză a rețelei The Public School. A publicat în revista Tubelight, din al cărei colecție editorial face acum parte, dar și în revistele Kunstbeeld, Beton Brut (revista uniunii artistice din Düsseldorf) și BAM – Institutul flamand pentru arte vizuale, audiovizuale și media. A scris de asemenea texte ficționale pentru Pataphor, o antologie artistică alcătuită de Hidde van Schie, precum și pentru catalogul "The woods that see and hear" (dertien hectare, 2010).

În anul 2011 a fost curator asistent pentru Bik van der Pol și producător al expoziției de grup "Too late, too little, (and how) to fail gracefully" – „Prea târziu, prea puțin, (și cum să eșuezi cu grătie)", găzduită de vechiul fort militar din Asperen. La expoziție au participat, printre mulți alții, Lara Almarcegui, Critical Art Ensemble, Harun Farocki, Jasper Niens, Runa Islam, Asa Sonjasdotter și Artur Zmijewski.

Anterior a coordonat, în faza incipientă, Comitetul de la Roosendaal, o rețea de instituții de artă contemporană importante din Benelux și partea germană a Renaniei. Între 2006 și 2008 a lucrat la Witte de With Rotterdam ca specialist pentru comunicare și director asistent pentru Nicolaus Schafhausen.

KAROL HORDZIEJ

Karol Hordziej (b. 1981) is a cultural manager and curator.

He is the president of the Foundation for Visual Arts (www.sztukawizualna.org), a Krakow-based, non-profit arts organization dedicated to the promotion and dissemination of the visual arts in Poland, with an emphasis on photography.

Since 2006, Hordziej has served as artistic director of the Krakow Photomonth Festival (www.photomonth.com), an annual international photography festival organized by the Foundation.

From 2007-2011 he was a co-founder and director of the ZPAF i S-ka Gallery, a commercial contemporary photography gallery.

He is also a lecturer at the Academy of Photography in Krakow and Warsaw.

Recently, Hordziej curated a group show entitled "Photography in Everyday Life", in collaboration with British curator Charlotte Cotton. The exhibit, which anchored the Experimental Section at this year's Photomonth Festival, invited the viewing public to roll up its sleeves and participate directly with teams of professional curators. The result was a dynamically evolving workspace environment, in which both curators and viewers, working in concert and in response to each other, helped to actively shape the exhibit over the course of the month-long Festival.

Karol Hordziej (n. 1981) este manager cultural și curator. În prezent, este președintele Fundației pentru arte vizuale din Cracovia (www.sztukawizualna.org), o organizație non-profit care urmărește promovarea și diseminarea artelor vizuale în Polonia, cu accent deosebit pe fotografie. Începând cu anul 2006, Karol Hordziej este directorul artistic al festivalului Photomonth din Cracovia, (www.photomonth.com). Photomonth este un festival internațional anual organizat de Fundația pentru arte vizuale. Între 2007 și 2011 a fost co-fondator și director al galeriei comerciale ZPAF i S-ka (www.zpafiska.pl), profilată pe fotografie contemporană. Este lector la Academile de Fotografie din Cracovia și Varșovia.

Recent, Hordziej a curatoiat o expoziție de grup intitulată "Photography in Everyday Life", în colaborare cu curatorul britanic Charlotte Cotton, ca parte a secțiunii Experiment din cadrul ediției 2012 a festivalului Photomonth; expoziția invita publicul să se implice și să participe direct alături de echipele de curatori profesioniști. Acțiunea a rezultat într-un spațiu de lucru dinamic, în care atât curatorii, cât și privitorii, lucrând fie împreună, fie ca reacție la celălalt, au sprijinit crearea unei expoziții în cursul lunii în care s-a desfășurat festivalul.

LARA KHALDI

Lara Khaldi was born in Jerusalem sometime in the eighties. She received her B.A in Archaeology and Art History with a minor in English literature in 2005. Khaldi co-curated the "Jerusalem Show IV: On/Off Language", at the Al Ma'mal Contemporary Art Foundation, in October 2011. She held the position of Assistant Director for programmes at the Sharjah Art Foundation, UAE, from 2009 to 2011. Khaldi co-edited "Provisions" I&II (Sharjah Biennial 10 catalogues). She has also curated the film and video programme "In the Name of the Father" in 2011 and "Cinema of Independence" in 2009 and 2011 as part of the Arab Shorts initiative by the Goethe Institute in Cairo. She was also Assistant Curator for the exhibition "Disorientation II" at Saadiyat Island, Abu Dhabi, in 2009. Khaldi worked as Assistant Director at the Al Riwaq Art Gallery in Bahrain in 2007. She was Assistant curator for the exhibition "Never Part", Bozar, Brussels, 2007 and has co-curated the exhibition Reconsidering Palestinian Art, Fundacion Antonio Perez, Cuenca, Spain, in 2006. Khaldi is currently working independently on several projects, including a web based Arabic art term glossary, The Jerusalem Show 2012, and others. She currently lives between Jerusalem and Beirut.

<http://almamalfoundation.org/jshow/>

Născută în anii '80 la Ierusalim, Lara Khaldi a absolvit studii de arheologie și istoria artei, precum și un studiu secundar de literatură engleză, în 2005. A fost unul dintre curatorii evenimentului "Jerusalem Show IV: On/Off Language", la Al Ma'mal Contemporary Art Foundation în octombrie 2011 și coordonator asistent de programe al Sharjah Art Foundation, UAE, între 2009 și 2011. A contribuit la editarea publicațiilor "Provisions" I și II (catalogoalele cele de-a zecea bienale Sharjah). A fost curatorul programelor de film și video "In the Name of the Father" („În numele tatălui”) în 2011 și "Cinema of Independence" („Cinematograful independenței”) în 2009 și 2011, în cadrul inițiativei "Arab Shorts", promovate de Institutul Goethe din Cairo. A contribuit, ca și curator asistent, la expoziția "Disorientation II" la Saadiyat Island, Abu Dhabi, în 2009. A lucrat ca și coordonator asistent la Al Riwaq Art Gallery în Bahrain, în 2007. În același an a fost curator asistent pentru expoziția "Never Part", la Bozar, Bruxelles. În 2006, a fost unul dintre curatorii expoziției "Reconsidering Palestinian Art", la Fundacion Antonio Perez, Cuenca, în Spania. În prezent, Khaldi lucrează ca și curator independent la mai multe proiecte, între care un glosar arab de termeni de specialitate în format electronic și The Jerusalem Show 2012. Trăiește la Ierusalim și Beirut.

<http://almamalfoundation.org/jshow/>

HYUNJEUNG KIM

The curator Hyunjeung Kim started her career with an internship at the Gwangju Biennale in 2004. She was the exhibition coordinator for the Busan Biennale 2006. Before Kim returned to Korea, she studied Museum Studies at Newcastle University and Contemporary Art History at the Sotheby's Institute of Art, London, from 1997 to 2003. Kim was also involved with *<Activating Korea>*, an exhibition organised jointly by Korea and New Zealand at the Govett-Brewster Art Gallery, New Plymouth, NZ, in 2007.

Since 2008, Kim has been working at the Gyeonggi Museum of Modern Art in Ansan City. The museum functions under the auspices of the local government and is operated by the Gyeonggi Cultural Foundation in cooperation with the Nam June Paik Art Center. Kim was in charge of the Cross-Genre exhibition *<gyeonggi moma@ ansan>*, featuring four renowned architects; of the *<ceramics-climax>* exhibition, to which contemporary ceramic artists were invited; of *<Tricksters>*, a Korean-Australian media exhibition co-curated with Victoria Lynn; and, in 2011, of the UAE Exhibition *<The Heart of Phoenix: Art and Culture of the UAE-Sharjah>*.

Hyunjeung Kim și-a început cariera curatorială cu un stagiu la bienala din Gwangju în anul 2004. A coordonat apoi expozițiile din cadrul bienalei de la Busan din 2006. Înainte de a reveni în Coreea, a urmat studii de muzeografie la Newcastle University și de istoria artei contemporane la Sotheby's Institute of Art, la Londra, între 1997 și 2003. S-a implicat de asemenea în evenimentul *<Activating Korea>*, o expoziție organizată în colaborare cu Noua Zeelandă la Galeria de artă Govett-Brewster din New Plymouth, în anul 2007. Din 2008, Hyunjeung Kim lucrează la Gyeonggi Museum of Modern Art în Ansan City, Cornea de Sud. Muzeul funcționează sub auspiciile autorităților locale și este administrat de Fundația culturală Gyeonggi și Nam June Paik Art Center. Aici, Kim a organizat expoziția Cross-Genre *<gyeonggi moma@ansan>*, în care au fost prezentate patru arhitecți cunoscuți; de expoziția *<ceramics-climax>*, la care au fost invitați artiști contemporani specializați în modelarea ceramicii; de expoziția multimedială *<Tricksters>*, o colaborare coreeano-australiană la care co-curatoare a fost Victoria Lynn; precum și de *<The Heart of Phoenix: Art and Culture of the UAE-Sharjah>*, în 2011.

ANDREA LOEBEL

Andrea Loebel (b. 1962, Vienna) lives and works in Vienna. Since 2000 she has been working at the Kunsthalle Exnergasse (KEX), located in the WUK Werkstätten- und Kulturhaus in Vienna, which defines itself as an open platform and exhibition space for the presentation and realization of innovative, experimental contemporary art projects in varied formats and forms. The Kunsthalle Exnergasse is not commercially oriented and has regarded itself from the beginning as a place dedicated particularly to the artist and the artists' needs.

Since 2002 she is member on the advisory board that selects the yearly programme, with its 4-5 group exhibitions, following a yearly open call. Since 2004 she has been director of the Kunsthalle Exnergasse. She studied cultural management in Salzburg and Gmunden.

Together with Lina Morawetz and Klaus Schafler both part of the Exnergasse-team, she formed the curatorial collective of the Kunsthalle Exnergasse for experimental presentations in the exhibition-free timeframes and intermediate spaces of the Kunsthalle Exnergasse and the brand new residency program started in 2012.

One of the curated recurring exhibition formats is *tisch im raum* (table in space) started in 2006, which take place in KEX and in other institutions.

Andrea Loebel (n. 1962, Viena) trăiește și activează la Viena. Din 2000 lucrează la Kunsthalle Exnergasse (KEX), din cadrul atelierelor WUK Werkstätten- und Kulturhaus din Viena, care se autodefinesc ca platformă deschisă și spațiu expozițional pentru prezentarea și realizarea de proiecte de artă contemporană inovatoare, experimentale, în cele mai variate formate și forme. Galeria Kunsthalle Exnergasse nu este orientată comercial și s-a profilat încă de la început ca locație dedicată mai ales artiștilor și nevoilor acestora.

Din 2002, Andrea Loebel este membru al comitetului consultativ care selectează programul anual, cu cele patru sau cinci expoziții de grup, în urma unui concurs public. Începând din 2004 este director al Kunsthalle Exnergasse. A studiat management cultural la Salzburg și Gmunden.

Împreună cu Lina Morawetz și Klaus Schafler, amândoi membri ai echipei Exnergasse, a format colectivul curatorial al Kunsthalle Exnergasse pentru prezentări experimentale în perioadele libere de expoziții și spațiile intermediare ale galeriei, precum și pentru noul program de rezidențiat care a debutat în 2012.

Unul dintre formatele de expoziție recurente este *tisch im raum* (masă în spațiu), început în 2006, și care a fost prezentat la KEX, dar și în alte instituții.

SÖREN MESCHEDE

Sören Meschede (b. 1976, Stuttgart) is a member of *Hablar en Arte*, where he is in charge of such projects as "Curators' Network", "Palabras Habladas" or "A ciegas". He holds a degree in Philosophy and Law from the Georg-August Universität Göttingen (Germany, 2004). Before starting to work with *Hablar en Arte* he collaborated with Reporters without borders (2004), the Berlinale (2004), PHotoEspaña (2006-2008), City of Madrid (2007) and Community of Madrid (2008) as a coordinator of exhibitions and cultural events. *Hablar en Arte* is a Madrid-based cultural association based working as an independent project platform. *Hablar en Arte* has no exhibition space of its own. It is just a flat converted to an office and just four persons working steadily for the association. This lack of space, personnel and economic resources is part of the strategy of *Hablar en Arte*. We consider that the most interesting way of working in culture is to work independently, without hierarchies and through collaborations. This strategy allows *Hablar en Arte* to maintain itself as a relatively small non-profit platform and at the same time realizing projects that otherwise would exceed its capacity.

Sören Meschede (n. 1976, Stuttgart) este membru permanent al asociatiei *Hablar en Arte*, unde conduce proiecte precum "Curators' Network", "Palabras Habladas" sau "A ciegas".

A studiat filosofie și drept la Universitatea Georg August din Göttingen, Germania, absolvind în anul 2004. Înainte de *Hablar en Arte* a colaborat cu Reporteri fără frontiere (2004), Berlinale (2004), PHotoEspaña (2006-2008), City of Madrid (2007) și Community of Madrid (2008) ca și coordonator de expoziții și evenimente culturale.

Hablar en Arte este o asociație culturală cu sediul la Madrid, care oferă o platformă independentă pentru diverse proiecte. *Hablar en Arte* nu dispune de un spațiu expozițional propriu. Este doar o locuință convertită în birou, cu numai patru angajați permanenți. Această lipsă de spațiu, personal și resurse economice face parte din strategia asociației. Considerăm că cel mai interesant mod de lucru în domeniul culturii este acțiunea independentă sau prin colaborări, fără ierarhii. Această strategie permite *Hablar en Arte* să se mențină ca platformă non-profit relativ mică, realizând în același timp proiecte care altfel i-ar depăși capacitatele.

BORBÁLA SZALAI

Borbála Szalai (b. 1983) graduated from the Eötvös Loránd University, Budapest - Department of Art history. She was executive director of the Studio of Young Artists' Association, a non-profit gallery space and association in Budapest (HU). As an independent curator, she focuses mainly on the local and East-European emerging art scene. Her latest group exhibition, *State of Affairs* (AMT Project, Bratislava, 2012), made an attempt to uncover the network of correlations between architectural space and ideology, from barely perceptible influences on shapes and structures to purposeful appropriation of artistic forms. The abstract concept of the image as such was the focus of the exhibition *Afterimage* (Meet Factory Gallery, Prague, 2011), while the exhibition series *Flashbulb Memory* (Studio Gallery, Budapest; Institut Hongrois, Paris, 2011) presented an aspect of historical memory, showcasing the troubled relationship of young artists from post-Soviet countries with their own historical past. Currently she is a PhD researcher at the Eötvös Loránd University, Philosophy Doctoral School - Aesthetics Program, and works as a freelance curator.

Szalai Borbála (n. 1983) a absolvit facultatea de Istoria Artei din cadrul universității Eötvös Loránd din Budapesta. A fost director executiv al Studio of Young Artists' Association din Budapesta, Ungaria. Ca și curator independent, se concentrează mai ales asupra scenei artistice emergente locale și din estul Europei. Cea mai recentă expoziție de grup pe care a conceput-o, *State of Affairs* (AMT Project, Bratislava, 2012), a constituit o încercare de a dezvăluia rețeaua de corelații între spațiul architectonic și ideologie, de la influențe abia perceptibile asupra formelor și structurilor până la apropierei premeditate ale formelor artistice. Conceptul abstract al imaginii ca atare a constituit subiectul principal al expoziției *Afterimage* (Meet Factory Gallery, Praga, 2011), în timp ce seria de expoziții *Flashbulb Memory* (Studio Gallery, Budapesta; Institutul Maghiar, Paris, 2011) a prezentat un aspect al memoriei istorice, expunând relația dificilă a tinerilor artiști din țările post-sovietice cu trecutul lor istoric. În prezent este cercetător doctoral la universitatea Eötvös Loránd, în cadrul Școlii doctorale de filosofie – Departamentul de estetică și activează ca și curator independent.

JÜRGEN TABOR

Jürgen Tabor (b. 1976 in Feldkirch, Austria) is a curator and art historian living in Innsbruck, Austria. He is curator and deputy director of the Galerie im Taxispalais, Innsbruck, which was founded in 1963 and is a non-commercial, public exhibition venue for international, contemporary art. He has studied art history and English and American studies at the University of Innsbruck. Since 2007 he is a lecturer at the Department of Art History at the Universities of Graz and Innsbruck. Since 2010 he is a member of Curators' Network. He has curated thematic exhibitions like "Past Desire" (2011) and "The World as a Backdrop" (2010) as well as solo projects by Klaus Mosettig (Kunstraum Dornbirn, 2010) and Guido van der Werve (2011).

He has published many texts on contemporary art and culture including the book "Tabu und Begehrten. Metaphern einer Revolte" (Passagen Verlag, Vienna 2007) on the relation of taboo and desire. In his work, he often focuses on psychoanalytical and social aspects of art and culture, on the history and nature of images and the question of how globalization affects the people. He is also interested in the artists' perspectives on nature and ecology, in the economy and social logics of the contemporary art system and the history of curating. He likes to work with all kinds of artistic practice: artistic research, installation, drawing, painting, sculpture, video, film, performance and other practices.

Jürgen Tabor (n. 1976 la Feldkirch, Austria) este curator și istoric de artă. Trăiește la Innsbruck, în Austria, unde este curator și director adjunct al Galeriei Taxispalais, înființată în 1963 ca spațiu expozițional public non-profit dedicat artei contemporane internaționale. A studiat istoria artei, respectiv engleză și americanistică, la Universitatea din Innsbruck. Din 2007 este lector la Facultatea de Istoria Artei la universitățile din Graz și Innsbruck. Din 2010 este membru al Curator's Network. Ca și curator, a conceput expoziții tematice precum "Past Desire" (2011) și "The World as a Backdrop" (2010), dar și expoziții personale pentru Klaus Mosettig (Kunstraum Dornbirn, 2010) și Guido van der Werve (2011). A publicat numeroase articole despre arta și cultura contemporană, precum și studiul "Tabu und Begehrten. Metaphern einer Revolte" (editura Passagen, Viena 2007), despre relația dintre tabu și dorință. În cercetările sale se axează adesea pe aspectele psihanalitice și sociale ale artei și culturii, pe istoria și natura imaginilor și modul în care globalizarea îi afectează pe oameni. Este de asemenea interesat de perspectiva artiștilor asupra naturii și a ecologiei, de economia și logica socială a sistemului contemporan al artei și de istoria activității de curator. Lucrează cu toate genurile de practici artistice: cercetare artistică, instalații, desen, pictură, sculptură, video, film, performance și a.

RALUCA VOINEA

Raluca Voinea (b. 1978 in Romania) is art critic and curator based in Bucharest. She is co-director of the tranzit.ro Association, founded in 2012 together with Matei Bejenaru, Livia Pancu, Lia Perjovschi and Attila Tordai-S., an institution which is part of the tranzit.org network. She is also involved in several other curatorial or editorial collectives from Romania (E-cart.ro, IDEA arts + society, Long April). With E-cart.ro she has developed since 2009 a *Department for Art in Public Space*, a programme of discursive events and artistic productions. She was one of the four curators (with Markus Bader, Oliver Baurhenn and Kuba Szreder) of the international project *The KNOT. Linking the existing with the imaginary*, developed in the public space of Berlin, Warsaw and Bucharest in 2010.

<http://tranzit.org/> ;
<http://caminulcultural.ro/the-chomsky-foucault-debate.html> ;
<http://idea.ro/revista/> ;
<http://www.e-cart.ro/asociatia/> ;
<http://www.e-cart.ro/longapril/> ;
<http://knotland.eu/>

Raluca Voinea (n. 1978 în România) este critic de artă și curator. Trăiește la București. Conduce, împreună cu Matei Bejenaru, Livia Pancu, Lia Perjovschi și Attila Tordai-S., asociația tranzit.ro, fondată în 2012 ca parte a rețelei tranzit.org. Este de asemenea implicată în mai multe colective curatoriale și editoriale din Romania (E-cart.ro, IDEA arts + society, Long April). În cadrul E-cart.ro a dezvoltat, începând din 2009, *Departamentul pentru artă în spațiul public*, un program de evenimente discursivee și producții artistice. Împreună cu Markus Bader, Oliver Baurhenn și Kuba Szreder, a fost unul dintre cei patru curatori ai proiectului *The KNOT. Linking the existing with the imaginary*, transpus în spații publice din Berlin, Varșovia și București în anul 2010.

<http://tranzit.org/> ;
<http://caminulcultural.ro/the-chomsky-foucault-debate.html> ;
<http://idea.ro/revista/> ;
<http://www.e-cart.ro/asociatia/> ;
<http://www.e-cart.ro/longapril/> ;
<http://knotland.eu/>

The members of Curators' Network are /
Membrii Curators' Network sunt:

HABLAR EN ARTE
Madrid, ES

STUDIO OF YOUNG ARTISTS ASSOCIATION
Budapest, HU

FOUNDATION FOR VISUAL ARTS
Krakow, PL

BRUKENTHAL NATIONAL MUSEUM
Sibiu, RO

KUNSTHALLE EXNERGASSE
Vienna, AT

